

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

59. vuosikerta

8. helmikuuta 2016

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2016/C 048/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2016/C 048/02 Asia C-595/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Staatssecretaris van Financiën v. Fiscale Eenheid X NV cs (Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonnäködirektiivi — Vapautukset — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohta — Erityiset sijoitusrahastot — Käsite — Sijoitukset kiinteään omaisuuteen — Erityisten sijoitusrahastojen hoitaminen — Käsite — Kiinteän omaisuuden tosiasiallinen hyödyntäminen) 2

2016/C 048/03 Asia C-350/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Trieste – Italia) – Florin Lazar v. Allianz SpA (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 864/2007 — 4 artiklan 1 kohta — Käsitteet maa, jossa vahinko aiheutuu, vahinko ja vahingonkorvausvastuun perustavan tapahtuman välilliset seuraukset — Liikenneonnettomuudessa menehtyneen henkilön perheenjäsenen henkilökohtaisesti kärsimät vahingot — Sovellettava laki) . . . 3

2016/C 048/04	Asia C-427/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. "Veloserviss" SIA (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisön tullikoodeksi — Tulli-ilmoitusten jälkitarkastus — Luottamuksen suojan periaate — Jälkitarkastuksen tulosten uudelleentutkinnan rajoittaminen kansallisessa oikeudessa — Mahdollisuus — Ensimmäistä jälkitarkastusta koskeva päätös — Virheellisten tai puutteellisten tietojen antaminen, josta ei tiedetty päätöksen tekemisajankohtana)	3
2016/C 048/05	Asia C-552/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana Canon Europa NV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Asetus (EU) N:o 861/2010 — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan 4 kohta — Täytäntöönpanotoimia sisältämätön lainsäädäntötoimi — Tavaroiden vapauttaminen ja tullien määrän ilmoittaminen — Yksinkertaistettujen tai informatioiden menettelyjen käyttäminen)	4
2016/C 048/06	Asia C-553/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana Kyocera Mita Europe BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Asetus (EU) N:o 861/2010 — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan 4 kohta — Täytäntöönpanotoimia sisältämätön lainsäädäntötoimi — Tavaroiden vapauttaminen ja tullien määrän ilmoittaminen — Yksinkertaistettujen tai informatioiden menettelyjen käyttäminen)	4
2016/C 048/07	Asia C-594/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Simona Kornhaas v. Thomas Dithmar, joka toimii Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd:n konkurssipesän pesänhoitajana (Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 4 artiklan 1 kohta — Sovellettavan lain määrittäminen — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään yhtiön toimitusjohtajan velvollisuudesta palauttaa yhtiölle maksukyvyttömyyden alkamisen jälkeen suoritettut maksut — Kyseisen lainsäädännön soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa perustettuun yhtiöön — SEUT 49 ja SEUT 54 artikla — Sijoittautumisvapautta ei ole rajoitettu)	5
2016/C 048/08	Asia C-603/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana El Corte Inglés SA ja vastapuolena sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin The English Cut rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Sellaisten kansalliseksi ja yhteisön tavaramerkiksi rekisteröityjen sana- ja kuviomerkkien, joihin sisältyy sanaosat "El Corte Inglés", haltijan väite — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara — 8 artiklan 5 kohta — Vaara siitä, että kohdeyleisö yhdistää merkin laajalti tunnettuun tavaramerkkiin — Vaadittu samankaltaisuuden aste)	6
2016/C 048/09	Asia C-183/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – TSI GmbH v. Hauptzollamt Aachen (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimike 9027 10 10 — Aerodynaamiset ultravioletti-hiukkasmittauslaitteet — Kannettavat hiukkaslaskijat)	6
2016/C 048/10	Asia C-190/15 P: Valitus, jonka Fetim BV on tehnyt 24.4.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-395/12, Fetim v. SMHV, 11.2.2015 antamasta tuomiosta	7
2016/C 048/11	Asia C-206/15 P: Valitus, jonka Sun Mark Ltd ja Bulldog Energy Drink Ltd ovat tehneet 14.4.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-78/13, Red Bull v. SMHV, 5.2.2015 antamasta tuomiosta	7

2016/C 048/12	Asia C-422/15 P: Valitus, jonka Fernando Brás Messias on tehnyt 30.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-192/15, Brás Messias v. Portugali, 4.6.2015 antamasta määräyksestä	8
2016/C 048/13	Asia C-425/15: Kanne 31.7.2015 – Udo Voigt v. Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan parlamentti	8
2016/C 048/14	Asia C-533/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 13.10.2015 – Feliks Frisman v. Finnair Oyj	8
2016/C 048/15	Asia C-541/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Wuppertal (Saksa) on esittänyt 16.10.2015 – Mircea Florian Freitag	9
2016/C 048/16	Asia C-551/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Općinski sud u Puli-Pola (Kroatia) on esittänyt 23.10.2015 – Pula Parking d.o.o. v. Sven Klaus Tederahn	9
2016/C 048/17	Asia C-561/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 2.11.2015 – Georg Rolof ja Markus Heimann v. TUIfly GmbH	10
2016/C 048/18	Asia C-574/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Varese (Italia) on esittänyt 9.11.2015 – rikosoikeudenkäynti Mauro Scialdonea vastaan	10
2016/C 048/19	Asia C-590/15 P: Valitus, jonka Alain Laurent Brouillard on tehnyt 13.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-420/13, Brouillard v. unionin tuomioistuin, 14.9.2015 antamasta tuomiosta	11
2016/C 048/20	Asia C-600/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 16.11.2015 – Staatssecretaris van Financiën, muuna osapuolena Lemnis Lighting BV	13
2016/C 048/21	Asia C-610/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.11.2015 – Stichting Brein v. Ziggo BV ja XS4ALL Internet BV	13
2016/C 048/22	Asia C-612/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 18.11.2015 – Rikosoikeudenkäynti Nikolay Kolevia, Milko Hristovia ja Stefan Kostadinovia vastaan . .	14
2016/C 048/23	Asia C-613/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Espanja) on esittänyt 20.11.2015 – Ibercaja Banco S.A.U. v. José Cortés González	17
2016/C 048/24	Asia C-620/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 23.11.2015 – A-Rosa Flussschiff GmbH v. Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (URSSAF), jolle l’Urssaf du Bas-Rhinin oikeudet ovat siirtyneet, ja Sozialversicherunganstalt des Kantons Graubünden	18
2016/C 048/25	Asia C-621/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 23.11.2015 – Nelly W, Lauriane W ja Christelle W v. Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine ja Caisse Carpimko	18
2016/C 048/26	Asia C-624/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt 23.11.2015 – Litdana UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	19

2016/C 048/27	Asia C-637/15 P: Valitus, jonka VSM Geneesmiddelen BV on tehnyt 1.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-578/14, VSM Geneesmiddelen v. komissio, 16.9.2015 antamasta määräyksestä	20
2016/C 048/28	Asia C-646/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 3.12.2015 – Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements Nos 1-4 v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	22
2016/C 048/29	Asia C-649/15 P: Valitus, jonka TV2/Danmark A/S on tehnyt 3.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta	23
2016/C 048/30	Asia C-650/15 P: Valitus, jonka Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS ovat tehneet 4.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-268/10 RENV, PPG ja SNF v. ECHA, 25.9.2015 antamasta tuomiosta	25
2016/C 048/31	Asia C-654/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 7.12.2015 – Länsförsäkringar AB v. Matek A/S	26
2016/C 048/32	Asia C-656/15 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta	27

Unionin yleinen tuomioistuin

2016/C 048/33	Asia T-9/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air Canada v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	29
2016/C 048/34	Asia T-28/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	30
2016/C 048/35	Asia T-36/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Japan Airlines v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	31
2016/C 048/36	Asia T-38/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Cathay Pacific Airways v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	32

2016/C 048/37	Asia T-39/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Cargolux Airlines v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	33
2016/C 048/38	Asia T-40/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Latam Airlines Group et Lan Cargo v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	34
2016/C 048/39	Asia T-43/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Singapore Airlines ja Singapore Airlines Cargo v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	35
2016/C 048/40	Asia T-46/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Deutsche Lufthansa ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	36
2016/C 048/41	Asia T-48/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – British Airways v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	37
2016/C 048/42	Asia T-56/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – SAS Cargo Group ym. v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	38
2016/C 048/43	Asia T-62/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air France-KLM v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	39

2016/C 048/44	Asia T-63/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air France v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelaisien ja turvalaisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	40
2016/C 048/45	Asia T-67/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Martinair Holland v. komissio (Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelaisien ja turvalaisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)	41
2016/C 048/46	Asia T-73/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2015 – Einhell Germany ym. v. komissio (Polkumyyni — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien kompressorien tuonti — Maksetut polkumyynitullit on osittain jätetty palauttamatta — Vientihinnan määrittäminen — Polkumyynitullien vähentäminen — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)	41
2016/C 048/47	Asia T-75/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2015 – Nu Air Polska v. komissio (Polkumyyni — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien kompressorien tuonti — Osa maksetuista polkumyynitulleista on päätetty jättää palauttamatta — Vientihinnan määrittäminen — Polkumyynitullien vähentäminen — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)	42
2016/C 048/48	Asia T-108/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – VTZ ym. v. neuvosto (Polkumyyni — Venäjältä peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonti — Lopullinen polkumyynitulli — Asianomainen tavara)	43
2016/C 048/49	Asia T-241/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Kreikka v. komissio (EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Naudanliha — Lampaan- ja vuohenliha — Tupakka — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artikla — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohta)	44
2016/C 048/50	Yhdistetyt asiat T-381/13 ja T-382/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Perfetti Van Melle v. SMHV (DAISY ja MARGARITAS) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkkien DAISY ja MARGARITAS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)	45
2016/C 048/51	Asia T-491/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. SMHV – Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin TRIDENT PURE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmin yhteisön tavaramerkeiksi, kansallisiksi tavaramerkeiksi, kansainvälisiksi tavaramerkeiksi ja Benelux-tavaramerkeiksi rekisteröidyt kuvio- ja sanamerkit PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH ja mentos PURE WHITE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	46
2016/C 048/52	Asia T-138/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Chart v. EUH (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Unionin Egyptin edustustoon sijoitettu paikallinen toimihenkilö — Sopimuksen päättymisen — Edustusto jättää toimittamatta Egyptin sosiaaliturvaviranomaiselle todistuksen toimihenkilön palvelussuhteen päättymisestä eikä korjaa tilannetta tämän osalta myöhemmin — Vanhentuminen — Jatkuva vahinko — Osittainen tutkimatta jättäminen — Hyvän hallinnon periaate — Kohtuullinen aika — Perusoikeuskirjan 41 artikla — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Varma vahinko — Syy-yhteys)	46

2016/C 048/53	Asia T-356/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – CareAbout v. SMHV – Florido Rodríguez (Kerashot) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Kerashot rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuvamerkki K KERASOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen valituslautakunnassa)	47
2016/C 048/54	Asia T-521/14: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Ruotsi v. komissio (Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteet — Laiminlyöntikanne — Tieteellisten kriteerien täsmentäminen hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi — Komission laiminlyönti hyväksyä delegoituja säädöksiä — Toimimisvelvollisuus)	48
2016/C 048/55	Asia T-63/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.12.2015 – Shoe Branding Europe v. SMHV (kaksi samansuuntaista raitaa pitkähihaisen paidan hihassa) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus merkin, joka koostuu kahdesta samansuuntaisesta raidasta pitkähihaisen paidan hihassa, rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	49
2016/C 048/56	Asia T-64/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.12.2016 – Shoe Branding Europe v. SMHV (kaksi samansuuntaista raitaa housuissa) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus housuissa olevien kahden samansuuntaisen raidan rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	49
2016/C 048/57	Asia T-128/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien v. SMHV – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin RED RIDING HOOD rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset ja kansainväliset sanamerkit ROTKÄPPCHEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaraa ei ole — Merkit eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	50
2016/C 048/58	Asia T-584/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 7.12.2015 – POA v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Suojatun alkuperänimityksen rekisteröintihakemuksen julkaiseminen — Halloumi tai Hellim — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	51
2016/C 048/59	Asia T-671/15 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 4.12.2015 – E-Control v. ACER (Väliaikainen oikeussuoja — Lausunto, joka koskee kansallisten sääntelyviranomaisten rajat ylittävän sähkön siirtokapasiteetin jakotapojen hyväksymisestä tekemien päätösten yhteensoveltuvuutta — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva pyyntö — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)	51
2016/C 048/60	Asia T-603/15: Kanne 23.10.2015 – Frank v. komissio	52
2016/C 048/61	Asia T-639/15: Kanne 13.11.2015 – Psara v. parlamentti	53
2016/C 048/62	Asia T-640/15: Kanne 13.11.2015 – Kristan v. parlamentti	54
2016/C 048/63	Asia T-641/15: Kanne 13.11.2015 – Malle v. parlamentti	55
2016/C 048/64	Asia T-642/15: Kanne 13.11.2015 – Cieśla v. parlamentti	56
2016/C 048/65	Asia T-643/15: Kanne 13.11.2015 – Dahllöf v. parlamentti	57
2016/C 048/66	Asia T-644/15: Kanne 13.11.2015 – Reuter v. parlamentti	58

2016/C 048/67	Asia T-645/15: Kanne 13.11.2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku v. parlamentti . . .	59
2016/C 048/68	Asia T-646/15: Kanne 13.11.2015 – Karanikas v. parlamentti	60
2016/C 048/69	Asia T-647/15: Kanne 13.11.2015 – Boros v. parlamentti	61
2016/C 048/70	Asia T-648/15: Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti	62
2016/C 048/71	Asia T-649/15: Kanne 13.11.2015 – Toth v. parlamentti	63
2016/C 048/72	Asia T-650/15: Kanne 13.11.2015 – Knus-Galán v. parlamentti	64
2016/C 048/73	Asia T-651/15: Kanne 13.11.2015 – Tchobanov v. parlamentti	65
2016/C 048/74	Asia T-653/15: Kanne 13.11.2015 – Mulvad v. parlamentti	66
2016/C 048/75	Asia T-654/15: Kanne 13.11.2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku v. parlamentti . . .	67
2016/C 048/76	Asia T-655/15: Kanne 13.11.2015 – van der Parre v. parlamentti	68
2016/C 048/77	Asia T-656/15: Kanne 13.11.2015 – Baggi v. parlamentti	69
2016/C 048/78	Asia T-657/15: Kanne 13.11.2015 – Boros v. parlamentti	70
2016/C 048/79	Asia T-658/15: Kanne 13.11.2015 – García Rey v. parlamentti	71
2016/C 048/80	Asia T-659/15: Kanne 13.11.2015 – Hunter v. parlamentti	72
2016/C 048/81	Asia T-660/15: Kanne 13.11.2015 – Clerix v. parlamentti	73
2016/C 048/82	Asia T-661/15: Kanne 13.11.2015 – Araujo v. parlamentti	74
2016/C 048/83	Asia T-662/15: Kanne 13.11.2015 – Delić v. parlamentti	75
2016/C 048/84	Asia T-663/15: Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti	76
2016/C 048/85	Asia T-664/15: Kanne 13.11.2015 – Borg v. parlamentti	77
2016/C 048/86	Asia T-665/15: Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti	78
2016/C 048/87	Asia T-666/15: Kanne 13.11.2015 – Bačelić v. parlamentti	79
2016/C 048/88	Asia T-669/15: Kanne 9.10.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann ym. v. ECHA	80
2016/C 048/89	Asia T-683/15: Kanne 26.11.2015 – Freistaat Bayern v. komisio	81
2016/C 048/90	Asia T-686/15: Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)	82

2016/C 048/91	Asia T-687/15: Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)	83
2016/C 048/92	Asia T-689/15: Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)	84
2016/C 048/93	Asia T-690/15: Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé)	85
2016/C 048/94	Asia T-691/15: Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)	86
2016/C 048/95	Asia T-703/15: Kanne 30.11.2015 – Groupe Go Sport v. SMHV – Design Go (GO SPORT)	86
2016/C 048/96	Asia T-101/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.11.2015 – Aer Lingus v. komissio	87

Virkamiestuomioistuin

2016/C 048/97	Asia F-45/11: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2009 arviointikierros — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Ylentämättä jättäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	88
2016/C 048/98	Asia F-37/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — Euroopan investointipankin henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Tutkintamenettely — Tutkintakomitean kertomus — Työpaikkakiusaamisen virheellinen määrittely — Euroopan investointipankin johtajan päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin valituksen johdosta — Kumoaminen — Vahingonkorvauskanne)	88
2016/C 048/99	Asia F-82/12: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Uusi arviointikertomus vuodelta 2007 — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Ylentämättä jättäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)	89
2016/C 048/100	Asia F-55/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2011 arviointikertomus — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)	90
2016/C 048/101	Asia F-104/13: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — Euroopan investointipankin henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Tutkintamenettely — Tutkintakomitean kertomus — Työpaikkakiusaamisen virheellinen määrittely — Euroopan investointipankin johtajan päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin valituksen johdosta — Kumoaminen — Vahingonkorvauskanne)	90
2016/C 048/102	Asia F-9/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2012 arviointikertomus — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)	91
2016/C 048/103	Asia F-94/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2015 – Bowles v. EKP (Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Henkilöstökomitean jäsenet — Palkkaus — Palkka — Ylimääräinen palkankorotus — Kelpoisuus)	92

2016/C 048/104	Asia F-95/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2015 – Seigneur v. EKP (Henkilöstö — EKP:n henkilökunta — Henkilöstökomitean jäsenet — Palkkaus — Palkka — Ylimääräinen palkankorotus — Kelpoisuus)	92
2016/C 048/105	Yhdistetyt asiat F-101/14, F-102/14 ja F-103/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.12.2015 – Clarke, Dickmanns ja Papathanasiou v. SMHV (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — SMHV:n henkilöstö — Irtisanomislausukkeella varustettu määräaikainen sopimus — Lauseke, jonka perusteella sopimus päättyy, jos toimihenkilöä ei ole kirjattu kilpailun varallaololuetteloon — Irtisanomislausukkeen voimaantulopäivä — Avoimet kilpailut OHIM/AD/01/13 ja OHIM/AST/02/13)	93
2016/C 048/106	Asia F-134/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 17.12.2015 – T v. komissio (Henkilöstö — Sosiaaliturva — Ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Virkamiehen sairauden tunnustamista ammattitaudiksi koskeva hakemus — Syy-yhteys — Ajasta, joka toimielimellä on kulunut sairauden määrittämisessä ammattitaudiksi, aiheutuneen henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus — Velvollisuus ratkaisun antamiseen kohtuullisessa ajassa — Henkinen kärsimys)	94
2016/C 048/107	Asia F-135/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.12.2015 – DE v. EMA (Henkilöstö — EMAn henkilöstö — Tehtävistä vapauttaminen — Kantajalle vastainen toimi — Oikeus tulla kuulluksi — Oikeuden loukkaaminen)	95
2016/C 048/108	Asia F-141/14: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.12.2015 – Guittet v. komissio (Henkilöstö — Entinen virkamies — Sosiaaliturva — Sairauskulujen korvaaminen — Potilasasiakirjojen hallinnointi komissiossa — Hyvän hallinnon periaate ja huolenpitovelvollisuus — Unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)	95
2016/C 048/109	Asia F-17/15: Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 10.12.2015 – Jäger-Waldau v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Arviointikertomus — Muutosvaatimus — Kieltäytyminen)	96
2016/C 048/110	Asia F-34/15: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.12.2015 – De Loecker v. EUH (Henkilöstö — EUH:n henkilökunta — Väliaikainen toimihenkilö — Työpaikkakiusaaminen — Henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artikla — Avustamispyyntö — Hylkääminen — Hallinnollisen tutkimuksen aloittamista koskeva vaatimus — Oikeus tulla kuulluksi — Loukkaaminen)	96
2016/C 048/111	Asia F-88/15: Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.12.2015 – Bonazzi v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Vuoden 2014 Ylennyskierros — Henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleiset täytäntöönpanosäännöt — Pääosastoilla ja osastoilla ylennettäväksi ehdotetuista virkamiehistä laadittu luettelo — Kantajan nimen jättäminen pois — Mahdollisuus riitauttaa ylennettäväksi ehdotetuista virkamiehistä laadittu luettelo ylennyskomiteassa — Ylennyskomitea ei ole esittänyt kantaansa — Nimittävän viranomaisen yksin suorittama ansioiden vertailu)	97
2016/C 048/112	Asia F-128/11: Virkamiestuomioistuimen määräys (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP (Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2010 arviointikertomus — Riitauttaminen — Sisäiset menettelytavat — Edellytykset — Luopuminen — Kanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Kohtuullisen määräajan noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	98
2016/C 048/113	Asia F-76/14: Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.12.2015 – López Cabeza v. komissio (Henkilöstö — Avoin kilpailu — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/248/13 — Varallaololuetteloon merkitsemättä jättäminen — Liian alhainen pistemäärä arviointikeskuksessa järjestetyissä kokeissa — Kumoamiskanne — Kilpailuilmoituksen vastainen menettely — Kokeen lainvastaisuus)	98

2016/C 048/114	Asia F-118/14: Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 16.12.2015 – Bärwinkel v. neuvosto (Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen uudistus — Virkatyyppeihin luokittelua koskevat siirtymäsäännökset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 30 artiklan 3 kohta — Asianomaiselle vastaisen toimen käsite — Päätös, jolla tiettyjen virkamiesten katsotaan hoitavan erityistehtäviä — Kantajan nimen sisällyttämättä jättäminen ensimmäiseen luetteloon niistä 34 virkamiehestä, joiden katsotaan hoitavan erityistehtäviä — Oikeudenkäyntiä edeltäneeseen vaiheeseen liittyvät vaatimukset — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valitusta ei ole tehty — Työjärjestyksen 81 artikla)	99
2016/C 048/115	Asia F-136/14: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.12.2015 – Probst v. komissio (Henkilöstö — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 4 artikla — Entinen parlamentin jäsenen avustaja — Komission päätös myöntää ulkomaankorvaus entisille parlamentin jäsenten avustajille henkilöstölle annetun tiedotteen julkaisemispäivästä alkaen — Kumoamistuomiot — Uudet ja olennaiset tosiseikat — Ajallisesti rajoitettu vaikutus — Oikeusvoima — Hallinnolliset päätökset, joista on tullut lopullisia — Yhdenvertainen kohtelu)	100
2016/C 048/116	Asia F-24/15: Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.12.2015 – Di Marzio v. neuvosto (Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Tehtäväryhmä I — Työsopimuksen luokittelu uudelleen palkkaluokan AST 3, AST 4 tai AST 5 toistaiseksi voimassa olevaksi väliaikaisen toimihenkilön työsopimukseksi tai tehtäväryhmän III sopimussuhteisen toimihenkilön toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2, 3 a, 3 b, 80 ja 88 artikla — Perusteluvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe — Hyvän hallinnon periaate — Huolenpitovelvollisuus — Selvästi täysin perusteeton kanne — Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 81 artikla)	100
2016/C 048/117	Asia F-45/15: Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 9.12.2015 – Van der Veen v. Europol (Henkilöstö — Europolin työntekijät — Väliaikainen toimihenkilö — Päätös 2009/371/YOS — Europolin kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa työsopimusta — Työjärjestyksen 81 artikla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)	101
2016/C 048/118	Asia F-144/15: Kanne 23.11.2015 – ZZ v. EASA	102
2016/C 048/119	Asia F-30/15: Virkamiestuomioistuimen määräys 17.12.2015 – Diamantopoulos v. EUH	102
2016/C 048/120	Asia F-58/15: Virkamiestuomioistuimen määräys 17.11.2015 – FW v. komissio	102
2016/C 048/121	Asia F-129/15: Virkamiestuomioistuimen määräys 17.11.2015 – Morin v. komissio	102

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2016/C 048/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 38, 1.2.2016

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 27, 25.1.2016

EUVL C 16, 18.1.2016

EUVL C 7, 11.1.2016

EUVL C 429, 21.12.2015

EUVL C 414, 14.12.2015

EUVL C 406, 7.12.2015

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Staatssecretaris van Financiën v. Fiscale Eenheid X NV cs

(Asia C-595/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Vapautukset — 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohta — Erityiset sijoitusrahastot — Käsite — Sijoitukset kiinteään omaisuuteen — Erityisten sijoitusrahastojen hoitaminen — Käsite — Kiinteän omaisuuden tosiasiallinen hyödyntäminen)

(2016/C 048/02)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastapuoli: Fiscale Eenheid X NV cs

Tuomiolauselma

- 1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisia yhtiöitä, joissa pääomaa on koonnut joukko sijoittajia, jotka kantavat yhtiöihin kootun varallisuuden hoitoon liittyvän riskin, ostaakseen, omistaakseen, hoitaakseen ja myydäkseen kiinteää omaisuutta tarkoituksenaan saada tästä voittoa, joka jaetaan osuudenhaltijoille osinkoina ja josta nämä hyötyvät myös omistusosuutensa arvonnousun ansiosta, voidaan pitää mainitussa säännöksessä tarkoitettuina erityisinä sijoitusrahastoina sillä edellytyksellä, että asianomainen jäsenvaltio on asettanut nämä yhtiöt valtion erityisen valvonnan alaisuuteen.
- 2) Kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan B kohdan d alakohdan 6 alakohtaa on tulkittava siten, ettei säännöksessä käytetyllä hoitamisen käsitteellä tarkoiteta erityisen sijoitusrahaston kiinteän omaisuuden tosiasiallista hyödyntämistä.

⁽¹⁾ EUVL C 39, 8.2.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunale di Trieste – Italia) – Florin Lazar v. Allianz SpA

(Asia C-350/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 864/2007 — 4 artiklan 1 kohta — Käsitteet maa, jossa vahinko aiheutuu, vahinko ja vahingonkorvausvastuun perustavan tapahtuman välilliset seuraukset — Liikenneonnettomuudessa menehtyneen henkilön perheenjäsenen henkilökohtaisesti kärsimät vahingot — Sovellettava laki)

(2016/C 048/03)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Trieste

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Florin Lazar

Vastaaja: Allianz SpA

Tuomiolauselma

Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 864/2007 (Rooma II) 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava sen selvittämiseksi, mitä lakia on sovellettava sopimukseen perustumattomaan liikenneonnettomuudesta johtuvaan velvoitteeseen, siten, että tällaisessa tuomioistuimen jäsenvaltiossa tapahtuneessa onnettomuudessa menehtyneen henkilön kuolemaan liittyviä hänen toisessa jäsenvaltiossa asuvien omaistensa kärsimiä vahinkoja on pidettävä mainitussa säännöksessä tarkoitettuina onnettomuuden ”välillisinä seurauksina”.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa– Latvia) – Valsts ieņēmumu dienests v. ”Veloserviss” SIA

(Asia C-427/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisön tullikoodeksi — Tulli-ilmoitusten jälkitarkastus — Luottamuksensuojan periaate — Jälkitarkastuksen tulosten uudelleentutkinnan rajoittaminen kansallisessa oikeudessa — Mahdollisuus — Ensimmäistä jälkitarkastusta koskeva päätös — Virheellisten tai puutteellisten tietojen antaminen, josta ei tiedetty päätöksen tekemisajankohtana)

(2016/C 048/04)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Muu osapuoli: ”Veloserviss” SIA

Tuomiolauselma

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 78 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa rajoitetaan tulliviranomaisten mahdollisuutta toistaa uudelleentutkinta tai jälkitarkastus ja vahvistaa sen seurauksena uusi tullivelka, sikäli kuin kyseinen rajoitus koskee alkuperäisen tullivelan syntymisestä laskettavaa kolmen vuoden ajanjaksoa, minkä tarkistaminen kuuluu kansalliselle tuomioistuimelle.

(¹) EUVL C 421, 24.11.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana Canon Europa NV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-552/14 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Asetus (EU) N:o 861/2010 — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan 4 kohta — Täytäntöönpanotoimia sisältämätön lainsäädäntötoimi — Tavaroiden vapauttaminen ja tullien määrän ilmoittaminen — Yksinkertaistettujen tai informatisoitujen menetteleyjen käyttäminen)

(2016/C 048/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Canon Europa NV (edustajat: avocat P. De Baere ja advogado P. Muñiz)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamies: R. Lyal)

Tuomiolauselma

1) Valitus hylätään.

2) Canon Europa NV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 46, 9.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana Kyocera Mita Europe BV ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-553/14 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Asetus (EU) N:o 861/2010 — Kumoamiskanne — SEUT 263 artiklan 4 kohta — Täytäntöönpanotoimia sisältämätön lainsäädäntötoimi — Tavaroiden vapauttaminen ja tullien määrän ilmoittaminen — Yksinkertaistettujen tai informatisoitujen menetteleyjen käyttäminen)

(2016/C 048/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Kyocera Mita Europe BV (edustajat: avocat P. De Baere ja advogado P. Muñiz)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamies: R. Lyal)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Kyocera Mita Europe BV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 46, 9.2.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Simona Kornhaas v. Thomas Dithmar, joka toimii Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd:n konkurssipesän pesänhoitajana

(Asia C-594/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue — Maksukyvyttömyysmenettelyt — Asetus (EY) N:o 1346/2000 — 4 artiklan 1 kohta — Sovelletavan lain määrittäminen — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa säädetään yhtiön toimitusjohtajan velvollisuudesta palauttaa yhtiölle maksukyvyttömyyden alkamisen jälkeen suoritetut maksut — Kyseisen lainsäädännön soveltaminen toisessa jäsenvaltiossa perustettuun yhtiöön — SEUT 49 ja SEUT 54 artikla — Sijoittautumisvapautta ei ole rajoitettu)

(2016/C 048/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Simona Kornhaas

Vastapuoli: Thomas Dithmar, joka toimii Kornhaas Montage und Dienstleistung Ltd:n konkurssipesän pesänhoitajana

Tuomiolauselma

- 1) Maksukyvyttömyysmenettelyistä 29.5.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 4 artiklaa on tulkittava siten, että sen soveltamisalaan kuuluu Englannin tai Walesin oikeuden mukaan perustetun yhtiön, jonka osalta on aloitettu maksukyvyttömyysmenettely Saksassa, konkurssipesän pesänhoitajan saksalaisessa tuomioistuimessa kyseisen yhtiön johtajaa vastaan nostama kanne, jossa rajavastuuyhtiöistä annetun lain 64 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen kaltaisen kansallisen säännöksen nojalla kyseistä johtajaa vaaditaan palauttamaan ennen maksukyvyttömyysmenettelyn aloittamista mutta kyseisen yhtiön maksukyvyttömyyden alkamisajankohdaksi vahvistetun päivämäärän jälkeen suorittamansa maksut.
- 2) SEUT 49 ja SEUT 54 artikla eivät ole esteenä sille, että rajavastuuyhtiöistä annetun lain 64 §:n 2 momentin ensimmäisen virkkeen kaltaista kansallista säännöstä sovelletaan Englannin tai Walesin oikeuden mukaan perustetun yhtiön, jota koskeva maksukyvyttömyysmenettely on aloitettu Saksassa, johtajaan.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 10.12.2015 – Valittajana El Corte Inglés SA ja vastapuolena sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

(Asia C-603/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sanamerkin The English Cut rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Sellaisten kansallisiksi ja yhteisön tavaramerkiksi rekisteröityjen sana- ja kuviomerkkien, joihin sisältyy sanaosat ”El Corte Inglés”, haltijan väite — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Sekaannusvaara — 8 artiklan 5 kohta — Vaara siitä, että kohdeyleisö yhdistää merkin laajalti tunnettuun tavaramerkkiin — Vaadittu samankaltaisuuden aste)

(2016/C 048/08)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: El Corte Inglés SA (Madrid, Espanja) (edustaja: abogado J. Rivas Zurdo)

Vastapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 15.10.2014 antama tuomio El Corte Inglés vastaan SMHV – English Cut (The English Cut) kumotaan siltä osin kuin siinä katsotaan, että siitä, että riidanalaisen merkkien samankaltaisuuden aste ei ollut riittävä, jotta yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa olisi voitu soveltaa, seurasi, että mainitun artiklan 5 kohdankaan soveltamisedellytykset eivät näin ollen kyseisessä asiassa täyttyneet.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 30.3.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 10.12.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – TSI GmbH v. Hauptzollamt Aachen

(Asia C-183/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — Alanimike 9027 10 10 — Aerodynaamiset ultraviolettihiuukkasmittauslaitteet — Kannettavat hiukkaslaskijat)

(2016/C 048/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TSI GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Aachen

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna 19.9.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1031/2008, olevaa yhdistettyä nimikkeistöä on tulkitettava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset aerodynaamiset ultravioletti-hiukkasmittauslaitteet ja kannettavat hiukkaslaskijat eivät kuulu sen alanimikkeeseen 9027 10 10.

(¹) EUVL C 254, 3.8.2015.

Valitus, jonka Fetim BV on tehnyt 24.4.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-395/12, Fetim v. SMHV, 11.2.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-190/15 P)

(2016/C 048/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Fetim BV (edustaja: advocaat L. Bakers)

Muu osapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) totesi 19.11.2015 antamallaan määräyksellä, että valitus jätetään tutkimatta.

Valitus, jonka Sun Mark Ltd ja Bulldog Energy Drink Ltd ovat tehneet 14.4.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-78/13, Red Bull v. SMHV, 5.2.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-206/15 P)

(2016/C 048/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Sun Mark Ltd ja Bulldog Energy Drink Ltd (edustajat: solicitor A. Meskarian, solicitor S. Zaiwalla ja barrister T. Sampson)

Muu osapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Unionin tuomioistuin (kymmenes jaosto) on 24.11.2015 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Fernando Brás Messias on tehnyt 30.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-192/15, Brás Messias v. Portugali, 4.6.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-422/15 P)

(2016/C 048/12)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Valittaja: Fernando Brás Messias (edustaja: asianajaja F. Brás Messias)

Muu osapuoli: Portugalin tasavalta

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) totesi 15.12.2015 tekemällään päätöksellä, ettei valitusta oteta tutkittavaksi.

Kanne 31.7.2015 – Udo Voigt v. Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan parlamentti

(Asia C-425/15)

(2016/C 048/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Udo Voigt (edustaja: Rechtsanwalt P. R. Richter)

Vastaajat: Euroopan parlamentin puhemies ja Euroopan parlamentti

Unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on 29.10.2015 antamallaan määräyksellä todennut, ettei se selvästi ole toimivaltainen ratkaisemaan Udo Voigtin 31.7.2015 nostamaa kumoamiskannetta, ja se on siirtänyt asian unionin yleiseen tuomioistuimeen. Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 13.10.2015 – Feliks Frisman v. Finnair Oyj

(Asia C-533/15)

(2016/C 048/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Feliks Frisman

Vastapuoli: Finnair Oyj

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (¹) 5 artiklan 1 alakohdan a alakohtaa tulkittava siten, että sopimusta koskevan asian käsitteen alaan kuuluu myös matkustajille heidän lennolle pääsyä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 29[5]/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 7 artiklan mukainen korvausvaatimus, joka on esitetty lennosta vastaavaa lentoliikenteen harjoittajaa vastaan, joka ei ole asianomaisen matkustajan sopimuspuoli?

2) Siltä osin kuin asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohtaa voidaan soveltaa kysytään seuraavaa:

Onko silloin, kun matkustajaa kuljetetaan yhdellä useita lentoja käsittävällä lentoreitillä ilman merkittävän pituista välilaskua kauttakulkulentokentillä, lentomatkan ensimmäisen osuuden lähtöpaikkaa pidettävä asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan b alakohdan toisen luettelukohtan mukaisena täytäntöönpanopaikkana myös silloin, kun eri lentoliikenteen harjoittajat ovat toteuttaneet lentoreitin ja kun kanne on kohdistettu lentoliikenteen harjoittajaan, joka vastaa lentomatkan toisesta osuudesta, joka on viivästynyt huomattavasti?

⁽¹⁾ EYVL L 12, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Wuppertal (Saksa) on esittänyt 16.10.2015 – Mircea Florian Freitag

(Asia C-541/15)

(2016/C 048/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Wuppertal

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mircea Florian Freitag

Muut osapuolet: Angela Freitag, Vica Pavel, Stadt Wuppertal ja Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 18 ja SEUT 21 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltioiden viranomaisilla on velvollisuus tunnustaa tämän valtion kansalaisen nimenmuutos, kun kyseinen henkilö on myös toisen jäsenvaltion kansalainen ja on tässä jäsenvaltiossa ottanut (takaisin) alkuperäisen, syntymässä saamansa sukunimen nimenmuutoksella, joka ei liittynyt perheoikeudellisen aseman muuttumiseen, vaikka nimen ottaminen ei tapahtunut aikana, jolloin asianomaisen vakinainen asuinpaikka oli kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, ja se toteutettiin hänen omasta hakemuksestaan?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Općinski sud u Puli-Pola (Kroatia) on esittänyt 23.10.2015 – Pula Parking d.o.o. v. Sven Klaus Tederahn

(Asia C-551/15)

(2016/C 048/16)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Općinski sud u Puli-Pola

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Pula Parking d.o.o.

Vastaaja: Sven Klaus Tederahn

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko nyt käsiteltävässä asiassa sovellettava asetusta (EU) N:o 1215/2012,⁽¹⁾ kun otetaan huomioon asianosaisten oikeussuhteen luonne?
- 2) Koskeeko asetusta (EU) N:o 1215/2012 myös julkisen notaarin toimintaa Kroatiaassa?

⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1215/2012 (EUVL L 351, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hannover (Saksa) on esittänyt 2.11.2015 – Georg Rolof ja Markus Heimann v. TUIfly GmbH

(Asia C-561/15)

(2016/C 048/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hannover

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Georg Rolof ja Markus Heimann

Vastaaja: TUIfly GmbH

Unionin tuomioistuimen presidentin 27.11.2015 antamalla määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Varese (Italia) on esittänyt 9.11.2015 – rikosoikeudenkäynti Mauro Scialdonea vastaan

(Asia C-574/15)

(2016/C 048/18)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Varese

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen

Mauro Scialdone

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Euroopan unionin oikeutta ja erityisesti SEU 4 artiklan 3 kohtaa, SEUT 325 artiklaa ja direktiiviä 2006/112/EY, ⁽¹⁾ joissa jäsenvaltioille asetetaan rinnastamisvelvoite seuraamuspolitiikan osalta, tulkita yhdessä tarkasteltuina siten, että ne ovat esteenä sellaisen kansallisen säännöksen antamiselle, jolla arvonlisäveron maksamatta jättämisestä määrättävä rikosoikeudellinen seuraamus edellyttää korkeamman rahallisen alarajan ylittämistä kuin välittömän veron luonteisen tuloveron maksamatta jättämisen osalta määrättävä seuraamus?
- 2) Voidaanko Euroopan unionin oikeutta ja erityisesti SEU 4 artiklan 3 kohtaa, SEUT 325 artiklaa ja direktiiviä 2006/112/EY, joka velvoittaa jäsenvaltiot suojaamaan Euroopan unionin taloudellisia etuja tehokkain, varoittavin ja oikeasuhteisin seuraamuksin, yhdessä tarkasteltuina tulkita siten, että ne ovat esteenä sellaisen kansallisen säännöksen antamiselle, jonka nojalla syytettyä (oli tämä sitten johtaja, laillinen edustaja, verotukseen liittyviä toimia suorittamaan valtuutettu henkilö tai laittomaan tekoon osallinen) ei rankaista, mikäli hänen edustamansa oikeushenkilö on suorittanut arvonlisäveron ja siihen liittyvät hallinnolliset seuraamusmaksut myöhässä, huolimatta siitä, että verotarkastus on jo suoritettu ja on alettu valmistella rikosoikeudenkäyntiä, syytteen esittämistä ja oikeudenkäyntiin liittyvän kuulemisen oikean ja asianmukaisen kulun varmistamista, kunhan pääkäsittelyä ei ole vielä julistettu aloitetuksi, sellaisessa järjestelmässä, jossa mainitulle johtajalle, lailliselle edustajalle tai heidän valtuuttamalleen henkilölle ja laittomaan tekoon osalliselle ei aseteta mitään muuta, edes hallinnollista, seuraamusta?
- 3) Onko PIF-yleissopimuksen 1 artiklassa esitettyä petoksen käsitettä tulkittava siten, että se kattaa myös arvonlisäveron maksamatta jättämisen tai sen maksamisen vain osittain tai myöhässä ja onko jäsenvaltiolla näin ollen mainitun yleissopimuksen 2 artiklan nojalla velvollisuus säätää arvonlisäveron laiminlyödystä, osittain suoritetusta tai myöhästyneestä maksusta vankeusrangaistus, mikäli verosumma ylittää 50 000 euron rajan?

Mikäli vastaus on kieltävä, on kysyttävä, onko SEUT 325 artiklan määräystä, joka velvoittaa jäsenvaltiot säätämään varoittavia, oikeasuhteisia ja tehokkaita seuraamuksia, myös vankeusrangaistuksia, tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle kansallisen lainsäädännön säännökselle, jolla oikeushenkilöiden johtajat ja lailliset edustajat tai heidän valtuuttamansa henkilöt ja laittomaan tekoon osalliset vapautetaan rikosoikeudellisesta ja hallinnollisesta vastuusta, joka aiheutuisi arvonlisäveron maksamatta jättämisestä tai sen maksamisesta vain osittain tai myöhässä, vaikka kyseessä olevat summat ylittävät petostapauksissa asetetun 50 000 euron alarajan kolmin- tai viisinkertaisesti?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Alain Laurent Brouillard on tehnyt 13.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (yhdeksäs jaosto) asiassa T-420/13, Brouillard v. unionin tuomioistuin, 14.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-590/15 P)

(2016/C 048/19)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Alain Laurent Brouillard (edustaja: avocat P. Vande Castele)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

— valitus on hyväksyttävä ja 14.9.2015 annettu tuomio T-420/13 on kumottava

- 5.6.2013 päivätyt kirjeet, joilla unionin tuomioistuin yhtäältä pyysi IDEST Communication SA:ta tekemään tarjouksen neuvottelumenettelyssä käydyssä tarjouskilpailussa, joka koski puitesopimusten tekemistä oikeudellisten tekstien kääntämisestä eräistä Euroopan unionin virallisista kielistä ranskaan (EUVL 2013/S 47-075037) ja toisaalta vahvisti, ettei kantajaa valita kyseisten palveluiden tarjoajaksi, on kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Euroopan unionin tuomioistuin katsoi käännöspalveluiden tarjoamisen yhteydessä, ettei kantajaa voitu hyväksyä yhtiön, jolta tarjousta oli pyydetty, alihankkijaksi, siitä syystä, että ”vaikka tutkintotodistus, jonka hän oli saanut Poitiers'n yliopistosta (ammattillisesti suuntautunut maisterintutkinto oikeustieteen, taloustieteen ja hallintotieteen alalta, yksityisoikeuden suuntaus, juristilingvistin erikoisala) olikin tason 2 maisterintutkinto, kyse ei ollut oikeustieteellisestä loppututkinnosta” ja että ”tämä arviointi [vastasi] ranskan kielen käännösyksikön vakiintunutta menettelytapaa, jonka mukaan Poitiers'n yliopistosta saatu 'juristilingvistin' koulutus (tason 2 maisterintutkinto) ei ollut oikeustieteellinen koulutus, joka vastasi hankintailmoituksen kohdassa III.2.1 tarkoitettuja vaatimuksia”, ja tässä yhteydessä täsmennettiin vielä, että ”tutkintotodistuksen saamistavalla (hankitun kokemuksen hyväksyminen) ei [ollut] merkitystä arvioinnissa –”.
2. Valittaja väittää, että asiassa on loukattu yleistä yhdenvertaisuusperiaatetta, sijoittautumisvapautta, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, palvelujen tarjoamisen vapautta, suhteellisuusperiaatetta, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14, 15, 16, 20, 21, 51 ja 52 artiklaa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45, 49, 51, 56 ja 57 artiklaa, oikeutta koulutukseen ja ohjaukseen, ja lisäksi asiassa on tapahtunut oikeudellinen virhe ja toimivaltaa on väärinkäytetty.
3. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei edellä mainittuja oikeuksia ja vapauksia ole loukattu. Oikeudellinen virhe on sitäkin ilmeisempi, koska valittajalla on tutkintotodistus, joka on luonteeltaan tarkoitettu oikeudellisten käännösten tuottamiseen, ja jonka ytimenä jopa on tällainen toiminta. Unionin tuomioistuin on ainakin ”loukannut” valittajan oikeutta hyötyä koulutuksesta, jonka hän on hankkinut juristina ja yliopistollisena kääntäjänä.
4. Unionin yleinen tuomioistuin on myös tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut unionin oikeutta katsoessaan, että hankintaviranomaisella ei ollut velvollisuutta suorittaa vertailua sillä perusteella, että direktiiviä 2005/36⁽¹⁾ ei sovellettu, ja näin ollen ”kantaja ei voinut vedota tutkintojen tunnustamista koskevaan oikeuskäytäntöön väittääkseen, että unionin tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon hänen muu pätevyys ja kokemus”.
5. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että hankintaviranomainen on voinut jättää huomiotta Ranskassa myönnetyn (5-vuotisen) oikeustieteen maisterin tutkinnon, koska se ”otti huomioon Belgiassa ja Ranskassa olevat tutkinnot ennen ja jälkeen vuoden 2004 uudistusta, jolla yhdenmukaistettiin ylemmän asteen tutkintotodistukset Euroopassa”.
6. Edellä mainittujen perusvapauksien ja unionin oikeuden yleisperiaatteiden – arvioituna itsenäisesti tai yhdessä suhteellisuusperiaatteen kanssa – loukkaaminen johtuu myös siitä, että valittajan epäamisestä hankintamenettelystä päätettiin ilman, että huomioon otettiin hänen tutkintotodistukset, sertifikaatit ja muut todistukset sekä merkityksellinen työkokemus kokonaisuudessaan, ja ilman, että hänen koulutuksellista ja ammatillista pätevyyttä verrattiin tarjouspyyntöasiakirjoissa edellytettyyn pätevyyteen.

⁽¹⁾ Ammattipätevyden tunnustamisesta 7.9.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/36/EY (EUVL L 255, s. 22)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 16.11.2015 –
Staatssecretaris van Financiën, muuna osapuolena Lemnis Lighting BV**

(Asia C-600/15)

(2016/C 048/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Staatssecretaris van Financiën

Muu osapuoli: Lemnis Lighting BV

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko yhteisen nimikkeistön nimikkeitä 8539, 8541, 8543, 8548 ja 9405 tulkittava siten, että LED-lamppujen kaltaiset tavarat, jotka on koottu valodiodeista ja muista sähköosista sekä lasisuojuksesta ja Edison-liittimestä ja joita käytetään valaisemiseen valaisimeen asennuksen jälkeen, on luokiteltava kuuluvaksi yhteen näistä nimikkeistä? Jos vastaus on kyllä, mihin kyseisistä nimikkeistä tavarat on silloin luokiteltava? Jos vastaus on ei, mihin muuhun nimikkeeseen ne on silloin luokiteltava?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 18.11.2015 –
Stichting Brein v. Ziggo BV ja XS4ALL Internet BV**

(Asia C-610/15)

(2016/C 048/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Stichting Brein

Vastapuolet: Ziggo BV ja XS4ALL Internet BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kyse internetsivuston ylläpitäjän tekijänoikeusdirektiivin⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta yleisölle välittämisestä, jos kyseinen internetsivusto ei sisällä tekijänoikeuden suojaamia teoksia vaan [– –] järjestelmän, jossa käyttäjien tietokoneisiin tallennettuja tekijänoikeuden suojaamia teoksia koskevia metatietoja indeksoidaan ja luokitellaan niin, että käyttäjät voivat niiden perusteella jäljittää tekijänoikeuden suojaamat teokset ja ladata niitä tietokoneelta ja tietokoneelle?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko välittäjälle osoitettu määräys, jollaista tekijänoikeusdirektiivin 8 artiklan 3 kohdassa ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annetun direktiivin⁽²⁾ 11 artiklassa tarkoitetaan, yhteensopiva näiden säännösten kanssa, jos asianomainen välittäjä helpottaa ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettulla tavalla sellaisia toimia, joilla kolmannet loukkaavat tekijänoikeuksia?

⁽¹⁾ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, s. 10).

⁽²⁾ Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY (EUVL L 157, s. 45).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) on esittänyt 18.11.2015 –
Rikosoikeudenkäynti Nikolay Kolevia, Milko Hristovia ja Stefan Kostadinovia vastaan**

(Asia C-612/15)

(2016/C 048/22)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Spetsializiran nakazatelen sad

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Nikolay Kolev, Milko Hristov ja Stefan Kostadinov

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Täyttääkö kansallinen laki velvoitteen, jonka mukaan jäsenvaltion on saatettava tullivirkamiehet tehokkaasti syytteesen rikoksista, kun tullivirkamiehiä vastaan käynnistetty rikosoikeudellinen menettely, jossa heitä syytetään osallistumisesta järjestäytyneeseen rikollisryhmään korruption rikosten tekemiseksi virkatehtävien yhteydessä (lahjusten vastaanottaminen tullitarkastuksen toteuttamatta jättämiseksi) sekä konkreettisista lahjuksista ja [kätkennästä eli tässä] vastaanotettujen lahjusrahojen salaamisesta, lopetetaan kyseisen lain nojalla jäljempänä esitetyin edellytyksin, ilman että tuomioistuin on tutkinut asiassa esitetyjä syytteitä: a) rikosepäilyn ilmoittamisesta on kulunut kaksi vuotta; b) rikoksesta epäilty on hakenut rikostutkinnan päättämistä; c) tuomioistuin on asettanut syyttäjälle kolmen kuukauden määräajan rikostutkinnan päättämiseksi; d) syyttäjä on mainitun määräajan kuluessa "rikkonut olennaisia menettelyvaatimuksia" (täydennettyä teonkuvausta ei ole annettu asianmukaisesti tiedoksi, asiaan liittyvään tutkinta-aineistoon ei ole annettu mahdollisuutta tutustua ja on esitetty ristiriitainen syytekirjelmä); e) tuomioistuin on asettanut syyttäjälle uuden yhden kuukauden määräajan näiden "olennaisia menettelyvaatimuksia koskevien rikkomusten" korjaamiseksi; [f] syyttäjä ei ole korjannut näitä "olennaisia menettelyvaatimuksia koskevia rikkomuksia" asetetun määräajan kuluessa – jolloin ensimmäisen kolmen kuukauden määräajan kuluessa tehtyjen rikkomusten ja uuden yhden kuukauden määräajan kuluessa tapahtuneen rikkomusten korjaamatta jättämisen voidaan katsoa johtuvan sekä syyttäjistä (syytekirjelmän ristiriitaisuuksien korjaamatta jättäminen; varsinaisten toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen valtaosin määräaikaisten rajoissa) että puolustuksesta (puolustus on rikkonut velvollisuutta edistää syytteen tiedoksiantoa ja oikeutta tutustua asiaan liittyvään tutkinta-aineistoon vetoamalla syytetyn sairaalahoitoon; asianajajien muut väitetyt ammatilliset velvoitteet); [g] syytetyille on muodostunut subjektiivinen oikeus rikosoikeudellisen menettelyn lopettamiseen, koska "olennaisia menettelyvaatimuksia koskevia rikkomuksia" ei ole korjattu sitä varten asetetussa määräajassa?
- 2) Jos kysymykseen vastataan kieltävästi, mitä osaa edellä mainitusta oikeudellisesta järjestelmästä kansallisen tuomioistuimen olisi jätettävä soveltamatta unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi: 2.1 rikosoikeudellisen menettelyn lopettaminen yhden kuukauden määräajan umpeuduttua, 2.2 edellä mainittujen puutteiden luokitteleminen "olennaisia menettelyvaatimuksia koskeviksi rikkomuksiksi" tai 2.3 edellä esitetyn [g kohdan mukaisesti] muodostuneen subjektiivisen oikeuden suojaaminen – jos rikkomus voidaan korjata tehokkaasti tuomioistuinmenettelyssä?
 - 2.1. Onko päätös olla soveltamatta kansallista lainsäädäntöä, joka edellyttää rikosoikeudellisen menettelyn lopettamista, sidoksissa siihen, että
 - A) syyttäjälle asetetaan "olennaisia menettelyvaatimuksia koskevan rikkomuksen" korjaamiseksi uusi määräaika, joka vastaa täsmälleen aikaa, jonka syyttäjä oli siihen objektiivisesti kykenemätön puolustuksesta johtuvien esteiden vuoksi;
 - B) tuomioistuin toteaa tapauksessa A, että kyseiset esteet ovat aiheutuneet "oikeuden väärinkäytön" vuoksi;

- C) jos kohtaan A vastataan kieltävästi, tuomioistuin toteaa, että kansallinen oikeus antaa riittävät takeet rikostutkinnan päättämiseksi asianmukaisessa määräajassa?

2.2. Onko päätös olla soveltamatta kansallisessa oikeudessa vahvistettua edellä mainittujen puutteiden luokitusta "olennaisia menettelyvaatimuksia koskevaksi rikkomukseksi" unionin oikeuden mukainen, tarkemmin sanottuna:

- A) Olisiko direktiivin 2012/13/EU⁽¹⁾ 6 artiklan 3 kohdassa vahvistettu puolustuksen oikeus saada syyteestä yksityiskohtaista tietoa taattu riittävästi,

-1) jos nämä tiedot saadaan sen jälkeen kun syytekirjelmä on tosiasiallisesti toimitettu tuomioistuimeen mutta ennen kuin tuomioistuin on tutkinut sen, ja kun aikaisempaan ajankohtana, kun syytekirjelmää ei vielä ollut toimitettu tuomioistuimeen, puolustukselle oli toimitettu kaikki tiedot rikosepäilyn olennaisista seikoista (koskee syytetty Hristovia);

-2) jos 2.2 kohdan A alakohdan 1 alakohdan vastataan myöntävästi – jos nämä tiedot toimitetaan sen jälkeen kun syytekirjelmä on tosiasiallisesti toimitettu tuomioistuimeen mutta ennen kuin tuomioistuin on tutkinut sen, ja jos puolustus on saanut aiemmassa vaiheessa osittaista tietoa rikosepäilyn olennaisista seikoista, kun syytekirjelmää ei vielä ollut toimitettu tuomioistuimeen, missä yhteydessä vain osittaisten tietojen toimittaminen on johtunut puolustukseen liittyvistä esteistä (koskee syytettyjä Kolev ja Kostadinov);

-3) jos tällaisissa tiedoissa on ristiriitaisuuksia lahjusvaatimusten konkreettisen ilmaisun osalta (teonkuvauksessa väitetään yhtäältä, että joku toinen syytetyistä olisi nimenomaisesti vaatinut lahjuksia ja että syytetty Hristov puolestaan osoitti tyytymättömyyttään kasvoneleihin, kun tullitarkastuksen kohteena ollut henkilö oli tarjonnut liian vähän rahaa, ja toisaalta teonkuvauksessa väitetään, että syytetty Hristov oli vaatinut lahjuksia sanallisesti ja konkreettisesti)?

- B) Olisiko direktiivin 2012/13/EU 7 artiklan 3 kohdassa vahvistettu oikeus saada tutustua aineistoon "viimeistään silloin, kun syytteen tosiseikat saatetaan tuomioistuimen arvioitaviksi" taattu riittävästi pääasian oikeudenkäynnissä, kun puolustukselle annettiin oikeus tutustua asiaan liittyvän aineiston olennaisiin osiin aiempaan ajankohtana ja sille annettiin myös mahdollisuus tutustua asiakirjoihin, mutta se ei käyttänyt tätä mahdollisuutta ilmaantuneiden esteiden (sairastuminen, ammatilliset velvoitteet) vuoksi ja siksi, että kansallisessa oikeudessa edellytetään, että kutsu tutustua asiakirjoihin esitetään vähintään kolme päivää aikaisemmin? Onko esteiden poistumisen ja vähintään kolmen päivän määräajan vuoksi myönnettävä toinen tutustumismahdollisuus? Onko tutkittava, ovatko mainitut esteet olleet objektiivisesti olemassa vai ovatko ne oikeuden väärinkäyttöä?

- C) Onko direktiivin 2012/13/EU 6 artiklan 3 kohdassa ja 7 artiklan 3 kohdassa säädetyllä oikeudellisella vaatimuksella ["viimeistään sen jälkeen, kun syytteen tosiseikat on saatettu tuomioistuimen arvioitaviksi" tai "viimeistään silloin, kun syytteen tosiseikat saatetaan tuomioistuimen arvioitaviksi" sama merkitys molemmissa säännöksissä? Mikä merkitys on tällä vaatimuksella – ennen kuin syytekirjelmä on tosiasiallisesti saatettu tuomioistuimen tutkittavaksi tai viimeistään silloin, kun se saatetaan tuomioistuimen tutkittavaksi tai sen jälkeen kun se on saatettu tuomioistuimen tutkittavaksi mutta ennen kuin tuomioistuin on ryhtynyt toimenpiteisiin syytekirjelmän tutkimiseksi?

- D) Onko lakisääteisellä vaatimuksella, jonka mukaan puolustukselle on annettava tietoja rikosepäilystä tai syyteestä ja oikeus tutustua asiaa koskevaan aineistoon, jotta direktiivin 2012/13/EU 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen "puolustautumisoikeuden tehokas käyttö" ja "menettelyn oikeudenmukaisuus" voidaan taata, sama merkitys molemmissa säännöksissä? Täytyisikö tämä vaatimus,

- 1) jos yksityiskohtaiset tiedot syyteestä on toimitettu puolustukselle sen jälkeen kun syytekirjelmä on toimitettu tuomioistuimeen mutta ennen kuin tuomioistuin on ryhtynyt toimiin sen tutkimiseksi ja jos puolustukselle on annettu riittävä määräaika valmistelevia toimia varten? Syytettä koskevat epätäydelliset ja osittaiset tiedot annettiin käyttöön aikaisempaan ajankohtana.
- 2) jos puolustus saisi tutustua kaikkiin asiakirjoihin sen jälkeen kun syytekirjelmä on toimitettu tuomioistuimeen mutta ennen kuin sen tutkimiseksi on ryhdytty toimenpiteisiin ja jos puolustukselle annettaisiin riittävä määräaika valmistelevia toimia varten? Puolustus sai aikaisemmassa vaiheessa mahdollisuuden tutustua valtaosaan asiaan liittyvästä aineistosta.
- 3) jos tuomioistuin ryhtyisi toimenpiteisiin taatakseen, että puolustuksen kaikilla huomautuksilla, jotka tämä antaa saatuaan yksityiskohtaiset tiedot syytekirjelmästä ja asiaan liittyvästä aineistosta, on sama vaikutus kuin niillä olisi ollut, jos ne olisi esitetty syyttäjälle ennen kuin syytekirjelmä toimitettiin tuomioistuimeen?

E) Taataanko direktiivin 2012/13/EU 6 artiklan 1 ja 4 kohdan mukainen ”menettelyn oikeudenmukaisuus” ja 6 artiklan 1 kohdan mukainen ”puolustautumisoikeuden tehokas käyttö”, jos tuomioistuin päättää käynnistää tuomioistuinmenettelyn lopullisesta syyteestä, joka sisältää lahjusvaatimuksen ilmaisuun liittyviä ristiriitaisuuksia, mutta jos tuomioistuin antaa myöhemmin syyttäjälle mahdollisuuden korjata ristiriitaisuudet ja mahdollistaa sen, että asianosaiset voivat käyttää täysimääräisesti niitä oikeuksia, jotka heillä olisi ollut, jos toimitettu syytekirjelmä ei olisi sisältänyt tällaisia ristiriitaisuuksia?

F) Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/48/EU⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettu oikeus käyttää avustajaa taattu riittävästi, jos rikostutkinnan aikana asianajajalle annetaan mahdollisuus olla läsnä saadakseen tietoa rikosepäilystä tai väliaikaisesta syyteestä ja voidakseen tutustua perusteellisesti kaikkeen asiaan liittyvään aineistoon mutta jos hän jätti tulematta paikalle ammatillisten velvoitteidensa vuoksi ja siksi, että kansallisessa oikeudessa säädetään vähintään kolmen päivän määräajasta asianosaisen kuulemiseksi? Onko tällaisten velvoitteiden poistumisen jälkeen annettava uusi vähintään kolmen päivän määräaika? Onko tarkistettava, onko [poissaolon] syy perusteltu tai onko kyse oikeuden väärinkäytöstä?

G) Olisiko direktiivin 2013/48/EU 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun, avustajan käyttämistä rikostutkinnassa koskevan oikeuden rikkomisella vaikutusta puolustautumisoikeuksien tosiasialliselle ja tehokkaalle käytölle, kun tuomioistuin syytekirjelmän saatuaan antaa asianajajalle oikeuden tutustua kaikilta osin lopulliseen ja yksityiskohtaiseen syytekirjelmään sekä kaikkeen asiaan liittyvään aineistoon ja lopuksi ryhtyy toimenpiteisiin taatakseen, että kaikilla huomautuksilla, jotka asianajaja on yksityiskohtaiseen syyteeseen ja kaikkeen asiaan liittyvään aineistoon tutustuttuaan esittänyt, on sama kuin olisi ollut niillä huomautuksilla, jotka hän olisi esittänyt syyttäjälle ennen syytekirjelmän toimittamista tuomioistuimeen?

2.3. Onko syytetyn eduksi muodostunut subjektiivinen oikeus rikosoikeudellisen menettelyn lopettamiseen (edellä esitetyin edellytyksin) unionin oikeuden mukainen, vaikka on mahdollista, että syyttäjän korjaamatta jättämä ”olennaisia menettelyvaatimuksia koskeva rikkomus” voitaisiin korjata kaikilta osin tuomioistuimen tuomioistuinmenettelyssä toteuttamalla toimenpiteillä, jolloin syytetyn oikeudellinen tilanne olisi lopulta sama kuin se, joka syytetyllä olisi ollut, jos rikkomus olisi korjattu oikea-aikaisesti?

3) Voidaanko soveltaa suotuisampia kansallisia säännöksiä, jotka koskevat asian käsittelyä kohtuullisessa ajassa, oikeutta tietojen saamiseen sekä oikeutta käyttää avustajaa, jos ne yhdessä muiden olosuhteiden kanssa (1 kohdassa esitetyssä menettelyssä) johtaisivat rikosoikeudellisen menettelyn lopettamiseen?

- 4) Onko direktiivin 2013/48/EU 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kansallinen tuomioistuin voi sen nojalla sulkea pois tuomioistuinmenettelystä asianajajan, joka on edustanut kahta syytettyä, joista toinen on antanut lausunnon tosiseikoista, joilla on vaikutusta toisen syytetyn etuihin, kun tämä itse ei ole antanut asiasta lausuntoa?

Jos kysymykseen vastataan myöntävästi, takaisiko tuomioistuin oikeuden käyttää avustajaa mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos se – sallittuaan ensin asianajajan, joka edustaa samanaikaisesti kahta syytettyä, joiden edut ovat keskenään ristiriidassa, osallistua tuomioistuinmenettelyyn – nimeäisi molemmille syytetyille uuden, eri oikeusavustajan?

⁽¹⁾ Tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU (EYVL L 142, s. 1).

⁽²⁾ Oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin 22.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU (EUVL L 294, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas (Espanja) on esittänyt 20.11.2015 – Ibercaja Banco S.A.U. v. José Cortés González

(Asia C-613/15)

(2016/C 048/23)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Alcobendas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ibercaja Banco S.A.U.

Vastaaja: José Cortés González

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko 5.4.1993 annetun direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta, 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta esteenä Espanjan kiinnityksistä annetun lain 114 §:n kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi viivästyskorkoa koskevan sopimusehdon kohtuuttomuuden arvioimiseksi tutkia yksinomaan, onko sopimuksen mukainen korko yli kolminkertainen lailliseen korkoon verrattuna, eikä voi ottaa huomioon muita olosuhteita?
- 2) Ovatko 5.4.1993 annetun direktiivin 93/13/ETY 3 artiklan 1 kohta, 4 artiklan 1 kohta, 6 artiklan 1 kohta ja 7 artiklan 1 kohta esteenä Espanjan siviiliprosessilain 693 §:n kaltaiselle kansalliselle oikeussäännölle, jossa annetaan mahdollisuus vaatia lainan koko määrän ennaikaisesta takaisinmaksua, jos kolme kuukausierää on jäänyt maksamatta, ottamatta huomioon muita tekijöitä, kuten laina-aikaa tai lainan määrää taikka muita asiaan liittyviä olennaisia perusteita, ja jonka mukaan ennaikaisen eräännyttämisen vaikutusten välttämisen mahdollisuus riippuu velkojan tahdosta, ellei lainan vakuudeksi ole kiinnitetty lainanottajan vakituinen asunto?
- 3) Onko lain 1/2013 neljäs siirtymäsäännös tuomiosta Cofidis⁽²⁾ ilmenevän oikeuskäytännön vastainen?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

⁽²⁾ Asia C-473/00, EU:C:2002:705.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 23.11.2015 – A-Rosa Flussschiff GmbH v. Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (URSSAF), jolle l’Urssaf du Bas-Rhinin oikeudet ovat siirtyneet, ja Sozialversicherunganstalt des Kantons Graubünden

(Asia C-620/15)

(2016/C 048/24)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A-Rosa Flussschiff GmbH

Vastapuolet: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d’allocations familiales d’Alsace (URSSAF), jolle l’Urssaf du Bas-Rhinin oikeudet ovat siirtyneet, ja Sozialversicherunganstalt des Kantons Graubünden

Ennakkoratkaisukysymys

Velvoittaako vaikutus, joka liitetään E 101 -todistukseen, jonka on myöntänyt sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21.3.1972 annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽¹⁾ 11 artiklan 1 kohdan ja 12 a artiklan 1 a alakohdan mukaisesti sen jäsenvaltion viranomaisen nimeämä laitos, jonka sosiaaliturvalainsäädäntöä sovelletaan edelleen työntekijän tilanteeseen, yhtäältä vastaanottavan jäsenvaltion laitoksia ja viranomaisia ja toisaalta saman jäsenvaltion tuomioistuimia silloin, kun todetaan, etteivät kyseisen työntekijän työskentelyä koskevat olosuhteet selvästi kuulu asetuksen N:o 1408/71 ⁽²⁾ 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen poikkeussääntöjen aineelliseen soveltamisalaan?

⁽¹⁾ EYVL L 74, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 149, s. 2.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 23.11.2015 – Nelly W, Lauriane W ja Christelle W v. Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine ja Caisse Carpimko

(Asia C-621/15)

(2016/C 048/25)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Nelly W, Lauriane W ja Christelle W

Vastapuolet: Sanofi Pasteur MSD SNC, Caisse primaire d’assurance maladie des Hauts-de-Seine ja Caisse Carpimko

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25.7.1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY⁽¹⁾ 4 artikla, siltä osin kuin kyseessä on lääkelaboratorioiden vastuu valmistamistaan rokotteista, esteenä näytön esittämistavalle, jonka mukaan tosiseikkojen osalta toimivaltainen tuomioistuin voi käyttäessään suvereenia harkintavaltaansa arvioida, että tosiseikat, joihin valittaja vetoaa, ovat vakavasti otettavia, täsmällisiä ja yhtäpitäviä olettamia, jotka ovat omiaan osoittamaan rokotteen puutteellisen turvallisuuden ja sen ja sairauden välisen syy-yhteyden, siitä huolimatta, että lääketieteellisessä tutkimuksessa ei ole osoitettu rokotuksen ja sairauden ilmenemisen välistä yhteyttä?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko edellä mainitun direktiivin 85/374 4 artikla esteenä olettamia koskevalle järjestelmälle, jonka mukaan syy-yhteys rokotteen puutteellisen turvallisuuden ja vahinkoa kärsineelle aiheutuneen vahingon välillä olisi aina katsottava toteennäytetyksi, jos tietyt syy-yhteyden indisiot täytyvät?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko edellä mainitun direktiivin 85/374 4 artiklaa tulkittava siten, että vahinkoa kärsineelle asetetun todistustaan, joka koskee syy-yhteyttä rokotteen puutteellisen turvallisuuden ja hänelle aiheutuneen vahingon välillä, voidaan katsoa siirtyneen vain, jos tämä yhteys on osoitettu tieteellisesti?

⁽¹⁾ EYVL L 210, s. 29.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Vilniaus apygardos administracinis teismas (Liettua) on esittänyt
23.11.2015 – Litdana UAB v. Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos**

(Asia C-624/15)

(2016/C 048/26)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Litdana UAB

Vastaaja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovanko direktiivin 2006/112⁽¹⁾ 314 artiklan a alakohdan ja 226 artiklan 11 kohdan sekä 314 artiklan d alakohdan ja 226 artiklan 14 kohdan nojalla sallittuja kyseisiin säännöksiin perustuvat kansalliset säännökset ja/tai kansallinen käytäntö, jotka estävät verovelvollista soveltamasta voittomarginaalijärjestelmää, koska veroviranomaisten tekemässä verotarkastuksessa ilmenee, että luovutetuista tavaroista laadituissa arvonlisäverolaskuissa annettiin virheellisiä tietoja voittomarginaalijärjestelmän soveltamisesta ja/tai arvonlisäverosta vapauttamisesta, mutta verovelvollinen ei tiennyt eikä voinut tietää tätä?

- 2) Onko direktiivin 2006/112 314 artiklaa tulkittava siten, että vaikka arvonlisäverolaskussa mainitaan, että tavarat on vapautettu arvonlisäverosta (direktiivin 2006/112 226 artiklan 11 kohta) ja/tai myyjä on soveltanut voittomarginaalijärjestelmää tavaroiden luovutuksiin (direktiivin 2006/112 226 artiklan 14 kohta), verovelvollisella on oikeus soveltaa voittomarginaalijärjestelmää vain, jos tavaroiden luovuttaja tosiasiallisesti soveltaa voittomarginaalijärjestelmää ja hoitaa asianmukaisesti arvonlisäveron maksamiseen liittyvät velvoitteensa (maksaa arvonlisäveroa voittomarginaalista kotivaltiossaan)?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka VSM Geneesmiddelen BV on tehnyt 1.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-578/14, VSM Geneesmiddelen v. komissio, 16.9.2015 antamasta määräyksestä

(Asia C-637/15 P)

(2016/C 048/27)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: VSM Geneesmiddelen BV (edustaja: Rechtsanwalt U. Grundmann)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 16.9.2015 asiassa T-578/14 antaman tuomion, joka annettiin tiedoksi faksilla 21.9.2015
- kumoaa jaoston puheenjohtajan päätöksen olla sisällyttämättä 22.7.2015 ja 24.7.2015 jätettyjä kirjeitä asian T-578/14 asiakirja-aineistoon, joka annettiin tiedoksi 21.9.2015
- toteaa komission jättäneen sääntöjenvastaisesti aloittamatta 1.8.2014 lähtien Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) toimesta suoritettavan kasvipärisiä aineita koskevien terveysväitteiden arvioinnin asetuksen (EY) 1924/2006 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti tai vaihtoehtoisesti kumoaa komission 29.6.2014 päivätyyn kirjeeseen väitetysti sisältyneen päätöksen jättää aloittamatta EFSA:n toimesta suoritettava kasvipärisiä aineita koskevien terveysväitteiden arviointi 13 artiklan mukaisesti ennen 1.8.2014
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissiolla oli asetuksen (EY) 1924/2006 (terveysväitteistä annettu asetus) 13 artiklan 3 kohdan nojalla velvollisuus hyväksyä luettelo elintarvikkeissa käytettyjä aineita koskevista sallituista väitteistä viimeistään 31.1.2010. Tällaisen luettelon hyväksymisen valmistelua varten Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) tehtäväksi annettiin jäsenvaltioiden esittämien väitteiden arviointi. Komissio ilmoitti kuitenkin vuoden 2010 syyskuussa kasvipärisiä aineita koskevien väitteiden arviointimenettelyn keskeyttämisestä ja tarkastelusta, minkä johdosta EFSA lopetti kyseisten väitteiden käsittelyn. Komissio keskeytti ainoastaan kasvipärisiä aineita koskevan arviointimenettelyn mutta ei muita samanlaisia kemiallisia aineita koskevaa menettelyä.

VSM Geneesmiddelen B.V. pyysi 23.4.2014 päivättyssä kirjeessään Euroopan komissiota määräämään EFSA:n jatkamaan viipymättä elintarvikkeissa käytettyjä kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden arviointia.

Esillä oleva oikeudellinen lykkäys ja elintarvikkeissa käytettyjä kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden alan epävarmuus vaikuttavat huomattavasti VSM Geneesmiddelen B.V:n toimintaan. Lukuisissa Euroopan komissiolle toimitetuissa terveystieteissä viitataan VSM Geneesmiddelen B.V:n tuotevalikoimassa käytettyihin kasvipärisiin aineisiin. Näiden joukossa ovat väitteet, jotka koskevat nokkosta (*urtica*) (väitteet 2346, 2498 ja 2787), kuismaa (*hypericum perforatum*) (väitteet 2272 ja 2273), melissaa (väitteet 3712, 3713, 2087, 2303 ja 2848) ja taikapähkinää (*hamamelis virginiana*) (väite 3383). EFSA ei ole tähän mennessä arvioinut yhtäkään näistä väitteistä, eikä niitä siten ole sisällytetty komission luetteloon terveystieteistä annetun asetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Asiasta vastaava komissaari ilmoitti valittajalle 19.6.2014 päivättyllä kirjeellä, että useat jäsenvaltiot ja sidosryhmät ovat ilmaisseet sille huolensa tällaisia aineita sisältävien tuotteiden erilaisesta kohtelusta yhtäältä elintarvikkeita koskevista terveystieteistä annetun lainsäädännön nojalla ja toisaalta perinteisistä kasviruokavalmisteista annetun lainsäädännön nojalla. Komissaari ilmoitti valittajalle, ettei komissio aloita kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden arviointia tässä vaiheessa. Komissio tarvitsee aikaa tarvittavan parhaan toimintatavan yksilöimiseksi.

Valittaja ei hyväksy komissaarin vastausta. Valittajaa tässä asiassa edustava oikeudellinen edustaja lähetti komissaarille tämän johdosta 8.7.2014 päivätyn toisen kirjeen, jossa se asetti EFSA:n toimesta suoritettavan kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden arvioinnin aloittamiselle määräajaksi 31.7.2014. Tähän kirjeeseen ei ole saatu vastausta.

Valittaja nosti kanteen unionin yleisessä tuomioistuimessa ja vaati tätä toteamaan komission jättäneen sääntöjenvastaisesti aloittamatta EFSA:n toimesta suoritettavan kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden arvioinnin tai vaihtoehtoisesti kumoamaan päätöksen jättää aloittamatta EFSA:n toimesta suoritettava kasvipärisiä aineita koskevien terveystieteiden arviointi. Unionin yleinen tuomioistuin jätti kanteen tutkimatta asiassa T-578/14 16.9.2015 annetulla määräyksellä. Valittaja vaatii tässä valituksessa unionin tuomioistuinta kumoamaan edellä mainitun unionin yleisen tuomioistuimen määräyksen sekä antamaan unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetussa kanteessa vaaditun ratkaisun.

Valituksenalaisen tuomioon sisältyy menettelyvirheitä, jotka vaikuttavat vahingollisesti valittajan etuihin, ja unionin yleinen tuomioistuin rikkoi lisäksi unionin oikeutta edellä mainitussa määräyksessä. Unionin yleinen tuomioistuin jätti kanteen tutkimatta, koska (i) valittaja ei noudattanut lakiin perustuvia määräaikoja, (ii) valittaja ei asianmukaisesti osoittanut intressiään kanteen nostamiseksi, (iii) asetuksen N:o 1924/2006 28 artiklan mukaisilla siirtymätoimenpiteillä suojataan riittävästi elintarvikealan toimijoita eikä sallittuja terveystieteitä koskevan lopullisen luettelon hyväksymisestä seuraisi selkeää etua elintarvikealan toimijoille ja (iv) terveystieteistä annetun asetuksen säännöksissä jätetään komissiolle harkintavalta määrittellä aikaväli, jona luettelo sallituista väitteistä tulisi hyväksyä, ja komissiolle on laaja harkintavalta näin toimiessaan. Näillä unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksilla rikotaan EUT-sopimusta, Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja muuta unionin oikeutta.

Komissiolle ei ole laajaa harkintavaltaa toimimisen ajankohdan ja toimimistavan osalta. Asetuksen N:o 1924/2006 13 artiklan 3 kohdassa säädetään, että komission on kuultava EFSAa ennen päätöksen tekemistä ja että komission on viimeisteltävä luettelo viimeistään 31.1.2010 mennessä. Komissiolle ei ole harkintavaltaa sen osalta, että EFSAa on kuultava ja luettelo on hyväksyttävä viimeistään 31.1.2010. Unionin yleisen tuomioistuimen perustelut eivät ole vakuuttavia. Koska jäsenvaltioiden on annettava säädökset unionin direktiivien sisällöstä direktiivissä asetetussa määräajassa ja niitä sitoo siten unionin oikeus, sama koskee Euroopan komissiota, jota sitovat myös asetuksessa annetut määräajat. Jos sitä, etteivät jäsenvaltiot noudata määräaikoja, on pidettävä unionin oikeuden selkeänä rikkomisena, sama koskee myös sitä, ettei komissio noudata terveystieteistä annetun asetuksen määräaikoja.

Unionin yleinen tuomioistuin toteamukset, joiden mukaan elintarvikealan toimijoita, kuten valittajaa, suojataan siirtymätoimenpiteillä, eivät ole vakuuttavia. Asetuksen 28 artiklan 5 kohdassa viitataan suoraan asetuksen 13 artiklan 3 kohtaan, mikä tarkoittaa sitä, että siirtymätoimenpiteet päättyivät viimeistään 31.1.2010. Voi olla hyväksyttävää, ettei tätä määräaikaa välttämättä noudateta ja että siirtymätoimenpiteitä sovelletaan ajankohdan 31.1.2010 jälkeen muutaman kuukauden ajan, mutta lakisääteisten määräaikojen noudattamatta jättäminen kuuden vuoden ajan ei vastaa itse terveystieteistä annetun asetuksen päämääriä.

Koska valittaja esitti väitteitä, joita EFSA tällä hetkellä tarkastelee, asia koskee valittajaa suoraan ja se voi siten nostaa kanteen komissiota vastaan. Unionin yleisen tuomioistuimen tekemiä toteamuksia asiassa T-296/12 voidaan soveltaa tähän asiaan.

Valittaja on noudattanut kaikkia SEUT 265 ja SEUT 263 artiklassa määrättyjä määräaikoja. Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi valittajan Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaista oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan tuomioistuimessa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 3.12.2015 – Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements Nos 1-4 v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-646/15)

(2016/C 048/28)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Trustees of the Panayi Accumulation & Maintenance Settlements Nos 1-4

Vastaaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sijoittautumisvapauden, pääomien vapaan liikkuvuuden tai palvelujen vapaan tarjoamisen mukaista, jos jäsenvaltio antaa ja pitää voimassa Taxation of Chargeable Gains Act 1992 -nimisen lain 80 §:n kaltaista lainsäädäntöä, jonka nojalla syntyy verovelvollisuus trustirahastossa olevan omaisuuden realisoitumattoman arvonnousun osalta, jos edunvalvojilla lakkaa jonain ajankohtana olemasta asuinpaikka tai tavanomainen asuinpaikka kyseisessä jäsenvaltiossa?
- 2) Jos oletetaan, että tällainen verovelvollisuus rajoittaa asian kannalta merkityksellisen vapauden käyttämistä, onko verottaminen oikeutettavissa verotusvallan tasapainoisen jaon nojalla ja onko se oikeasuhteista silloin, kun kyseisessä lainsäädännössä ei anneta trustin edunvalvojille mahdollisuutta veron lykkäämiseen tai sen maksamiseen erissä eikä siinä oteta huomioon trustiomaisuuden mahdollista myöhempää arvonalenemista?

Ennakkoratkaisua pyydetään erityisesti seuraaviin kysymyksiin:

- 3) Kuuluuko jonkin perusvapauden piiriin se, että jäsenvaltio kantaa veron trustiomaisuuden realisoitumattomasta arvonnoususta ajankohtana, jona suurimmalla osalla trustien edunvalvojista lakkaa olemasta asuinpaikka tai tavanomainen asuinpaikka kyseisessä jäsenvaltiossa?

- 4) Onko tällaisen maastapoistumisveron aiheuttama vapauden rajoitus oikeutettavissa verotusvallan tasapainoisen jaon varmistamisella tilanteessa, jossa oli mahdollista, että realisoituneista voitoista voitaisiin vielä kantaa luovutusvoittovero mutta ainoastaan tietynlaisten edellytysten täytyessä tulevaisuudessa?
- 5) Tuleeko oikeasuhteisuus ratkaista kunkin yksittäistapauksen tosiseikkojen perusteella? Onko tällaisesta verottamisesta aiheutuva rajoitus oikeasuhteinen erityisesti tilanteessa, jossa
- a) laissa ei säädetä mahdollisuudesta veron maksun lykkäämiseen tai sen maksamiseen erissä eikä siinä oteta huomioon trustiomaisuuden mahdollista myöhempää arvonalenemista maastapoistumisen jälkeen
- b) mutta siinä nimenomaisessa tilanteessa, jossa valituksenalainen vero määrättiin, omaisuus myytiin ennen kuin vero tuli maksettavaksi eikä kyseessä olevan omaisuuden arvo alentunut trustin kotipaikan siirron ja omaisuuden myyntipäivän välisenä aikana?

Valitus, jonka TV2/Danmark A/S on tehnyt 3.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-649/15 P)

(2016/C 048/29)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Valittaja: TV2/Danmark A/S (edustaja: advokat O. Kockvedgaard)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Tanskan kuningaskunta ja Viasat Broadcasting UK Ltd

Vaatimukset

- Valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä asetetaan komission puolelle TV2:n pääasiallisen vaatimuksen osalta. Unionin tuomioistuimen on ratkaistava asia ja kumottava riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä todetaan, että tutkittavat toimenpiteet ovat SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Toissijaisesti asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsittelyä varten.
- Valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä asetetaan komission puolelle TV2:n toissijaisen vaatimuksen toisen osan osalta. Unionin tuomioistuimen on ratkaistava asia ja kumottava riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä todetaan, että lupamaksuun perustuvat tulot, jotka siirrettiin TV2:lle vuosina 1997–2002 ja jotka ohjattiin tämän jälkeen aluetoimituksille, ovat TV2:lle myönnettyä valtiontukea. Toissijaisesti asian tämä osa on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen uudelleen käsittelyä varten.
- Valituksenalainen tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä veloitetaan TV2 vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kolme neljäsosaa komission oikeudenkäyntikuluista. Komissio on veloitettava maksamaan TV2:lle asian käsittelystä unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Jos asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, unionin yleisen tuomioistuimen on päätettävä myös palautetun asian osalta aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. TV2 väittää, että valituksenalaisen tuomion se osa, jossa hylätään TV2:n ensimmäinen kanneperuste ja näin ollen TV2:n pääasiallinen vaatimus, on ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdassa vahvistetun valtiontuen käsitteen kanssa, ja kyseisessä tuomiossa on sen johdosta tehty oikeudellinen virhe. TV2 esittää tämän tueksi seuraavat väitteet:

- Se, ettei valituksenalaisessa tuomiossa hyväksytä sitä, että Rigsrevisionenin suorittama valvonta riitti täyttämään neljännen Altmark-edellytyksen, perustuu kyseisen edellytyksen mukaista kustannusten vertailua koskevan vaatimuksen tiukkaan ja sananmukaiseen soveltamiseen. Tähän liittyy oikeudellinen virhe.
- Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisessa tuomiossa, TV2:n julkisen palvelun velvoitteiden erityisluonne ja Altmark-edellytysten taannehtiva soveltaminen johtavat siihen, että kyseistä edellytystä olisi pitänyt soveltaa tarkoituksenmukaisesti: ks. periaate unionin yleisen tuomioistuimen 12.2.2008 antamassa tuomiossa BUPA, T-289/03, Kok., EU:T:2008:29, jne.
- Rigsrevisionenin jatkuvalla valvonnalla, joka koski sitä, että TV2 on taloudellisesti hyvin johdettu yritys, varmistettiin, että neljännen Altmark-edellytyksen perustavoite oli saavutettu, ja sen perusteella voitiin katsoa TV2:n tapaukseen liittyvissä erityisissä olosuhteissa ja kyseisen edellytyksen tarkoituksenmukaisen soveltamisen valossa, että neljäs Altmark-edellytys oli täyttynyt.

2. TV2 väittää lisäksi, että valituksenalaisen tuomion sitä osaa, jossa tarkastellaan asiakysymystä ja hylätään TV2:n toissijaisen vaatimuksen toinen osa, rasittaa oikeudellinen virhe, koska se on ristiriidassa perustavanlaatuisen menettelyä koskevien periaatteiden kanssa. TV2 nojautuu seuraaviin väitteisiin:

- Komissio oli todennut vastineessaan olevansa TV2:n kanssa samaa mieltä siitä, että lupamaksutulot, jotka TV2 ohjasi aluetoimituksilleen vuosina 1997–2002, eivät olleet TV2:lle myönnettyä valtiontukea. Unionin yleinen tuomioistuin lausui siis kanteen ulkopuolelta (*ultra petita*), koska se tutki aineellisesti TV2:n toissijaisen vaatimuksen toisen osan ja hylkäsi sen. Valituksenalaisessa tuomiossa on näin ollen tehty oikeudellinen virhe.
- Unionin yleinen tuomioistuin lausui lisäksi asiakysymyksestä omien perustelujensa pohjalta. TV2 tai komissio eivät ole asian käsittelyn missään vaiheessa esittäneet valituksenalaisen tuomion 165–174 kohtaan sisältyviä unionin yleisen tuomioistuimen oletuksia, eikä niitä ole mainittu myöskään riidanalaisessa päätöksessä. Unionin yleinen tuomioistuin ylitti näin ollen laillisuusvalvontansa rajat.
- Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi samalla kontradiktorista periaatetta – ks. Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla –, kun se nojautui ratkaisussaan sellaisiin perusteisiin ja väitteisiin, joista asian osapuolet eivät olleet lausuneet.

3. TV2 väittää lopuksi, että valituksenalaisen tuomion siihen osaan, jossa tutkitaan asiakysymystä ja hylätään TV2:n toissijaisen vaatimuksen toinen osa (165–174 kohta), sisältyy oikeudellinen virhe, koska se perustuu Tanskan lainsäädännöstä omaksuttuun selvästi virheelliseen tulkintaan ja on ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdassa vahvistetun valtiontuen käsitteen kanssa. TV2 esittää tämän tueksi seuraavat ensisijaiset väitteet:

- Unionin yleinen tuomioistuin tarkastelee – ja antaa sille ratkaisevan painoarvon – sitä seikkaa, että TV2 sai hoitaessaan velvoitteitaan lähettää alueellisia ohjelmia palveluja aluetoimituksilta alueellisten ohjelmien tarjoamisen muodossa ja että lupamaksuihin perustuvien tulojen ohjaaminen merkitsi vastiketta kyseisistä ohjelmista. Tätä ei voida johtaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä olleen asian asiakirja-aineistosta ja se on selvästi ristiriidassa Tanskan lainsäädännön kanssa. Oikeudellinen testi, joka voidaan johtaa valituksenalaisen tuomion 166, 167 ja 171 kohdasta, on siis aineellisesti täyttynyt.
- Unionin yleinen tuomioistuin viittaa valituksenalaisen tuomion 166 ja 167 kohdassa sekä 173 kohdan ensimmäisessä virkkeessä hypoteettiseen skenaarioon osana valtiontuesta tekemäänsä arviointia. Kyseinen skenaario on käytännössä mahdoton eikä sillä ole merkitystä valtiontukea koskevan arvioinnin kannalta. TV2:n tapauksessa ratkaisevana tekijänä on näet se, ettei TV2 ole saanut mitään taloudellista etua ohjatuista lupamaksuun perustuvista tuloista. TV2 oli julkisoikeuden nojalla velvollinen siirtämään lupamaksuun perustuvat tulot aluetoimituksille ja se täytti kyseisen velvollisuuden myös käytännössä. Unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisu on siis ristiriidassa SEUT 107 artiklan 1 kohdassa vahvistetun valtiontuen käsitteen kanssa.

Valitus, jonka Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS ovat tehneet 4.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) asiassa T-268/10 RENV, PPG ja SNF v. ECHA, 25.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-650/15 P)

(2016/C 048/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) ja SNF SAS (edustajat: avocat R. Cana, barrister D. Abrahams ja avocate E. Mullier)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-268/10 RENV antaman tuomion
- kumoaa riidanalaisen toimen
- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu valittajien kumoamiskanteesta
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valitus on tehty unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-268/10 RENV antamasta tuomiosta, jolla hylättiin valittajien nostama kanne, jossa vaadittiin kumottavaksi Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) päätös tunnistaa kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun asetuksen N:o 1907/2006⁽¹⁾ 59 artiklan mukaisesti akryyliamidi aineeksi, joka täyttää kyseisen asetuksen 57 artiklassa säädetyt kriteerit.

Valittajien esittämät valitusperusteet voidaan tiivistää seuraavasti:

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitsemalla virheellisesti REACH-asetusta, kun se tulkitse REACH-asetuksen 3 artiklan 15 kohdassa olevaa "välituotteen" määritelmää
 - a) tulkitsemalla syntetisoidun aineen loppukäytön poissulkemisperusteeksi 3 artiklan 15 kohdan selvän sanamuodon vastaisesti;
 - b) tulkitsemalla "välituotteen" määritelmää tavalla, joka on vastoin REACH-asetuksen säännösten tarkoitusta, ja
 - c) jättämällä arvioimatta riippumattomasti ECHAN välituotetta koskevan ohjeistuksen liitettä 4 ja tukeutumalla sen asiaankuulumattomiin osiin;
2. unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuutta, koska se ei käsitellyt valittajien argumenttia siitä, että REACH-asetuksen 2 artiklan 8 kohdan b alakohta kattaa kokonaisuudessaan REACH-asetuksen VII osaston;
3. unionin yleisen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen tulkitsemalla virheellisesti REACH-asetusta sikäli kuin se katsoi, ettei välituotteita ole vapautettu REACH-asetuksen 59 artiklan soveltamisalalta;
4. unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, ettei vastapuoli ole tehnyt ilmeistä arviointivirhettä jättäessään huomiotta REACH-asetuksen liitteessä XV olevat tiedot;
5. unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioidessaan riidanalaisen toimen oikeasuhteisuutta ja
6. unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi perusteluvollisuuttaan jättämällä käsittelemättä valittajien esittämät vähemmän rajoittavat toimenpiteet.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 7.12.2015 – Länsförsäkringar AB v. Matek A/S

(Asia C-654/15)

(2016/C 048/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Länsförsäkringar AB

Vastapuoli: Matek A/S

Ennakkoratkaisukysymykset

Kysymykset koskevat yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽¹⁾

9 artiklan 1 kohdan b alakohdan tulkintaa ja soveltamista siinä tapauksessa, että kolmas käyttää ilman suostumusta elinkeinotoiminnassa merkkiä, joka on samankaltainen kuin yhteisön tavaramerkki. Kysymykset ovat seuraavat:

- 1) Onko se seikka merkityksellinen tavaramerkin haltijan yksinoikeudelle, että haltija ei ajankohtana, jona ei ole vielä kulunut viittä vuotta rekisteröinnistä, ole ottanut unionissa tavaramerkkiä tosiasialliseen käyttöön tavaroissa tai palveluissa, joita varten se on rekisteröity?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, millä edellytyksillä ja millä tavalla tämä seikka vaikuttaa yksinoikeuteen?

⁽¹⁾ EUVL L 78, s. 1.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 7.12.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-674/11, TV2/Danmark v. komissio, 24.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-656/15 P)

(2016/C 048/32)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky, T. Maxian Rusche ja L. Grønfeldt)

Muut osapuolet: TV2/Danmark A/S, Tanskan kuningaskunta ja Viasat Broadcasting UK Ltd

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) 24.9.2015 asiassa T-674/11, TV2/Danmark A/S v. Euroopan komissio, antama tuomio on kumottava siltä osin kuin siinä kumotaan Tanskan toimenpiteistä (C 2/03) TV2/Danmarkin hyväksi 20.4.2011 annettu komission päätös 2011/389/EU ⁽¹⁾ siltä osin kuin kyseisessä päätöksessä todetaan, että TV2/Danmarkille TV2-Fondenin välityksellä maksetut vuosien 1995 ja 1996 mainostulot ovat valtiontukea
- ensimmäisessä oikeusasteessa esitetty kantajan kolmas toissijainen vaatimus on hylättävä perusteettomana
- kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen käsitettä sisällyttämällä siihen valvonnan käsitteen. Valittaja vetoaa tässä yhteydessä lisäksi siihen, että tuomion perustelut ovat puutteelliset.

Valittajan valituksensa tueksi esittämien perustelujen olennaiset osat ovat seuraavat:

Unionin yleinen tuomioistuin teki 210 ja 211 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se ei katsonut, että TV2 Reklamen varat ovat valtion varoja sillä perusteella, että TV2 Reklame on valtion omistama yhtiö. Unionin yleinen tuomioistuin omaksui liian suppean tulkinnan oikeuskäytännöstä, joka koskee valtion omistamista yrityksistä peräisin olevien valtion varojen käsitettä.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se omaksui liian suppean tulkinnan valvonnan käsitteestä arvioinnissaan, joka koskee valtion TV2 Reklamenin varoihin kohdistamaa valvontaa. Se teki samalla tavalla 215 kohdassa virheen omaksumalla liian suppean tulkinnan valvonnan käsitteestä arvioinnissaan, joka koskee valtion TV2-Fondenin varoihin kohdistamaa valvontaa.

Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se tulkitsi virheellisesti tuomiota PreussenElektra, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160. Kyseisellä virheellisellä tulkinnalla on keskeinen asema unionin yleisen tuomioistuimen esittämissä perusteluissa riidanalaisen päätöksen kumoamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 340, s. 1.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air Canada v. komissio

(Asia T-9/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Air Canada (Quebec, Kanada) (edustajat: solicitor S. Kim, solicitor H. Bignall, solicitor J. Pheasant ja solicitor T. Capel)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë ja N. von Lingen, sitten J. Bourke ja S. Noë, ja lopuksi A. Dawes ja H. Leupold, avustajanaan barrister de G. Peretz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan ja toissijaisesti viimeksi mainitulle määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Air Canadaa koskevilta osiltaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Air Canadalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij v. komissio

(Asia T-28/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisää koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/34)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Alankomaat) (edustaja: asianajaja M. Smeets)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë, N. von Lingen ja C. Giolito, sitten S. Noë, C. Giolito ja A. Dawes, avustajanaan barrister B. Doherty)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan ja, toissijaisesti, tälle määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV:tä koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Japan Airlines v. komissio**(Asia T-36/11) ⁽¹⁾**

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Japan Airlines Co. Ltd, aiemmin Japan Airlines International Co. Ltd (Tokio, Japani) (edustajat: asianajajat J.-F. Bellis ja K. Van Hove sekä solicitor R. Burton)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi N. von Lingen ja S. Noë, sitten S. Noë ja J. Bourke, ja lopuksi A. Dawes, avustajanaan barrister J. Holmes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta ja, toissijaisesti, kantajalle ja Japan Airlines Corp:lle määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Japan Airlines Co. Ltd:tä ja Japan Airlines Corp:tä koskevilta osin.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Japan Airlines Co. Ltd:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Cathay Pacific Airways v. komissio(Asia T-38/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong Kong, Kiina) (edustajat: aluksi D. Vaughan, QC, barrister R. Kreisberger, asianajaja B. Bär-Bouyssière ja solicitor M. Rees, sitten D. Vaughan, R. Kreisberger ja M. Rees)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë, N. von Lingen ja J. Bourke, sitten A. Dawes, avustajanaan barrister J. Holmes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse **ensisijaisesti** SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan, ja toissijaisesti viimeksi mainitulle määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) 2, 3 ja 5 artikla kumotaan Cathay Pacific Airways Ltd:tä koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Cathay Pacific Airways Ltd:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 72, 5.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Cargolux Airlines v. komissio(Asia T-39/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)

(2016/C 048/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxemburg) (edustajat: aluksi barrister J. Joshua ja solicitor G. Goeteyn, sitten G. Goeteyn, solicitor T. Soames, barrister C. Rawnsley ja asianajaja E. Aliende Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi N. Khan, S. Noë ja N. von Lingen, avustajinaan aluksi barrister O. Jones, sitten barrister S. Love, sitten N. Khan ja A. Dawes)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan ja toissijaisesti viimeksi mainitulle määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) 1–5 artikla kumotaan Cargolux Airlines International SA:ta koskevilta osiltaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Cargolux Airlines International SA:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Latam Airlines Group et Lan Cargo v. komissio(Asia T-40/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)

(2016/C 048/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Latam Airlines Group SA, aiemmin Lan Airlines SA (Santiago de Chile, Chile) ja Lan Cargo SA (Santiago de Chile) (edustajat: barrister B. Hartnett ja asianajaja O. Geiss)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë, N. von Lingen ja G. Koleva, sitten G. Koleva ja A. Dawes, avustajanaan barrister G. Peretz)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajia koskevilta osiltaan ja toissijaisesti viimeksi mainituille määrätyn sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Latam Airlines Group SA:ta, aiemmin Lan Airlines SA, ja Lan Cargo SA:ta koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Latam Airlines Groupille ja Lan Cargolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Singapore Airlines ja Singapore Airlines Cargo
v. komissio**

(Asia T-43/11) ⁽¹⁾

**(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat —
Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja
lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut
menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä
tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)**

(2016/C 048/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Singapore Airlines Ltd (Singapore, Singapore) ja Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapore) (edustajat: aluksi solicitor J. Kallaugher ja solicitor J. Poitras sekä asianajajat J. Ruiz Calzado ja É. Barbier de La Serre, sitten J. Kallaugher, J. Poitras ja J. Ruiz Calzado)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë, N. von Lingen ja J. Bourke, sitten S. Noë, N. von Lingen ja A. Dawes, ja lopuksi A. Dawes, avustajanaan barrister C. Brown)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajia koskevilta osiltaan ja, toissijaisesti, viimeksi mainituille määrätyn sakon kumoamisesta tai alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Singapore Airlines Ltd:tä ja Singapore Airlines Cargo Pte Ltd:tä koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Singapore Airlines Ltd:lle ja Singapore Airlines Cargo Pte Ltd:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 19.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Deutsche Lufthansa ym. v. komissio**(Asia T-46/11) ⁽¹⁾**

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksa), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt am Main, Saksa) ja Swiss International Air Lines AG (Basel, Sveitsi) (edustajat: aluksi asianajajat S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou ja A. Israel, sitten asianajajat S. Völcker ja J. Orogolas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi M. Kellerbauer, S. Noë ja N. von Lingen, sitten S. Noë ja A. Dawes, avustajanaan barrister J. Anderson)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) 1–4 artiklan kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) 1–4 artikla kumotaan Deutsche Lufthansa AG:tä, Lufthansa Cargo AG:tä ja Swiss International Air Lines AG:tä koskevilta osiltaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Deutsche Lufthansa AG:lle, Lufthansa Cargo AG:lle ja Swiss International Air Lines AG:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – British Airways v. komissio(Asia T-48/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: British Airways plc (Harmondsworth, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi K. Lasok, QC, barrister R. O'Donoghue ja solicitor B. Louveaux, sitten R. O'Donoghue, B. Louveaux ja J. Turner, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi N. Khan, S. Noë ja N. von Lingen, avustajinaan aluksi barrister B. Doherty, sitten barrister A. Bates, sitten N. Khan ja A. Dawes, avustajanaan A. Bates)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan siltä osin kuin Euroopan komissio on siinä katsonut yhtäältä, että British Airways plc oli ensinnäkin osallistunut menettelyyn, jossa komissiot oli jätetty maksamatta, toiseksi, että tämä oli rikkonut SEUT 101 artiklaa, ETA-sopimuksen 53 artiklaa sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklaa 22.1.2001 ja 1.10.2001 välisenä aikana, ja kolmanneksi, että tämä oli osallistunut näiden määräysten rikkomiseen Hong Kongista (Kiina), Japanista, Intiasta, Thaimaasta, Singaporesta, Etelä-Koreasta ja Brasiliasta suoritettujen lentorahtipalvelujen osalta, ja toisaalta määrännyt sille sakon.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan British Airways plc:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – SAS Cargo Group ym. v. komissio(Asia T-56/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Tanska), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Tukholma, Ruotsi) ja SAS AB (Tukholma) (edustajat: aluksi asianajajat M. Kofmann ja B. Creve, I. Forrester, QC, barrister J. Killick ja barrister G. Forwood, sitten M. Kofmann, B. Creve, J. Killick ja G. Forwood)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi N. von Lingen, V. Bottka ja S. Noë, sitten V. Bottka ja A. Dawes, avustajanaan barrister B. Doherty)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan SAS Cargo Group A/S:ää, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Swedeniä ja SAS AB:tä koskevilta osin.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan SAS Cargo Groupille, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Swedenille ja SAS:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 4) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 89, 19.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air France-KLM v. komissio**(Asia T-62/11) ⁽¹⁾**

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)

(2016/C 048/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Air France-KLM (Pariisi, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi C. Giolito, S. Noë ja N. von Lingen, agents, avustajanaan asianajaja B. Lebrun, sitten C. Giolito ja A. Dawes)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón, M. Simm ja M. Balta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse ensisijaisesti SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan ja toissijaisesti kyseisen päätöksen 5 artiklan b ja d kohdan, jolla viimeksi mainitulle määrätään sakko, kumoamisesta, taikka kyseisen sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Air France-KLM:ää koskevilta osiltaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Air France-KLM:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 26.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Air France v. komissio(Asia T-63/11) ⁽¹⁾

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvollisuus)

(2016/C 048/44)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Société Air France SA (Roissy-en-France, Ranska) (edustajat: asianajajat A. Wachsmann ja S. Thibault-Liger)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi C. Giolito, S. Noë ja N. von Lingen, avustajanaan asianajaja B. Lebrun, sitten C. Giolito ja A. Dawes)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: F. Florindo Gijón, M. Simm ja M. Balta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse **ensisijaisesti** SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamisesta kantajaa koskevilta osiltaan, ja toissijaisesti kyseisen päätöksen 5 artiklan b kohdan kumoamisesta niiltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko, tai sakon alentamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Société Air France SA:ta koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Société Air France SA:lle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 26.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Martinair Holland v. komissio**(Asia T-67/11) ⁽¹⁾**

(Kilpailu — Kartellit tai muut yhteistoimintajärjestelyt — Euroopan lentorahtimarkkinat — Lentorahtipalvelujen hintojen useita osatekijöitä (polttoainelisien ja turvalisien käyttöön ottaminen ja lisiä koskevien provisioiden maksamisesta kieltäytyminen) koskevat sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat — SEUT 101 artikla, ETA-sopimuksen 53 artikla ja yhteisön ja Sveitsin lentoliikenteestä tehdyn sopimuksen 8 artikla — Perusteluvelvollisuus)

(2016/C 048/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Alankomaat) (edustaja: asianajaja R. Wesseling)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Noë, N. von Lingen ja C. Giolito, sitten S. Noë, C. Giolito ja A. Dawes, avustajanaan barrister B. Doherty)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa on kyse SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumoamista kantajaa koskevilta osin tai ainakin tämän päätöksen 5 artiklan b alakohdan kumoamista siltä osin kuin siinä määrätään kantajalle sakko tai tämän sakon määrän alentamista koskevasta vaatimuksesta.

Tuomiolauselma

- 1) SEUT 101 artiklan, ETA-sopimuksen 53 artiklan sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton lentoliikennettä koskevan sopimuksen 8 artiklan mukaisesta menettelystä 9.11.2010 tehty komission päätös K(2010) 7694 lopullinen (Asia COMP/39258 – Lentorahti) kumotaan Martinair Holland NV:tä koskevilta osin.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Martinair Hollandille aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 26.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2015 – Einhell Germany ym. v. komissio**(Asia T-73/12) ⁽¹⁾**

(Polkumyynti — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien kompressorien tuonti — Maksetut polkumyynnitullit on osittain jätetty palauttamatta — Vientihinnan määrittäminen — Polkumyynnitullien vähentäminen — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)

(2016/C 048/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Einhell Germany AG (Landau an der Isar, Saksa), Hans Einhell Nederlands BV (Breda, Alankomaat), Einhell France SAS (Villepinte, Ranska) ja Hans Einhell Österreich GmbH (Wien, Itävalta) (edustajat: solicitor R. MacLean ja asianajaja A. Bochon)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz ja T. Maxian Rusche)

Oikeudenkäynnin kohde

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen kompressorien tuonnista maksettujen polkumyöntitullien palauttamisvaatimuksia koskevien, 6.12.2011 tehtyjen komission päätösten K(2011) 8831 lopullinen, K(2011) 8825 lopullinen, K(2011) 8828 lopullinen ja K(2011) 8810 lopullinen osittainen kumoamisvaatimus ja siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa mainitut päätökset, vaatimus niiden vaikutusten voimassa pitämiseksi siihen saakka kunnes komissio on toteuttanut annettavan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

Tuomiolauselma

- 1) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen kompressorien tuonnista maksettujen polkumyöntimaksujen palauttamisvaatimuksia koskevien, 6.12.2011 tehtyjen komission päätösten K(2011) 8831 lopullinen, K(2011) 8825 lopullinen, K(2011) 8828 lopullinen ja K(2011) 8810 lopullinen 1 artikla kumotaan siltä osin, kun siinä ei määrätä tässä artiklassa mainittujen määrien lisäksi perusteettomasti suoritettujen polkumyöntitullien palauttamisesta Einhell Germany AG:lle, Hans Einhell Nederlands BV:lle, Einhell France SAS:lle ja Hans Einhell Österreich GmbH:lle.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 109, 14.4.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.11.2015 – Nu Air Polska v. komissio

(Asia T-75/12) (¹)

(Polkumyynti — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien kompressorien tuonti — Osa maksetuista polkumyöntitulleista on päätetty jättää palauttamatta — Vientihinnan määrittäminen — Polkumyöntitullien vähentäminen — Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen)

(2016/C 048/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Nu Air Polska sp. z o.o. (Varsova, Puola) (edustajat: solicitor R. MacLean ja asianajaja A Bochon)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz ja T. Maxian Rusche)

Oikeudenkäynnin kohde

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen kompressorien tuonnista maksettujen polkumyöntitullien palauttamisvaatimuksia koskevien, 6.12.2011 tehtyjen komission päätösten K(2011) 8826 lopullinen, K(2011) 8803 lopullinen ja K(2011) 8801 lopullinen osittaista kumoamista koskeva vaatimus, ja siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa mainitut päätökset, vaatimus niiden vaikutusten voimassa pitämiseksi siihen saakka kunnes komissio on toteuttanut annettavan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.

Tuomiolauselma

- 1) Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen kompressorien tuonnista maksettujen polkumyymtimaksujen palauttamisvaatimuksia koskevien, 6.12.2011 tehtyjen komission päätösten K(2011) 8826 lopullinen, K(2011) 8803 lopullinen ja K(2011) 8801 lopullinen 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä ei määrätä tässä artiklassa mainittujen määrien lisäksi perusteettomasti suoritettujen polkumyynnittullien palauttamisesta Nu Air Polska sp. z o.o.:lle.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 118, 21.4.2012.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – VTZ ym. v. neuvosto

(Asia T-108/13) (¹)

(Polkumyynti — Venäjältä peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonti — Lopullinen polkumyynnittulli — Asianomainen tavara)

(2016/C 048/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Volžski, Venäjä), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Venäjä), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamensk-Uralski, Venäjä) ja Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polevskoi, Venäjä) (*edustajat:* asianajajat J.-F. Bellis, F. Di Gianni ja G. Coppo)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (*asiamiehet:* S. Boelaert ja B. Driessen, avustajinaan aluksi asianajaja G. Berrisch ja solicitor B. Byrne, sitten B. Byrne ja lopuksi barrister E. McGovern)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (*asiamiehet:* J.-F. Brakeland, B.-R. Killmann ja A. Stobiecka-Kuik), ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava Kunčice, Tšekki), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Saksa), Dalmine SpA (Dalmine, Italia), Productos Tubulares, SA (Valle de Trápaga, Espanja), Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Saksa), ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Romania) Silcotub SA (Zalău, Romania), Tubos Reunidos Industrial, SL (Amurrio, Espanja), V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Saksa), V & M France (Boulogne-Billancourt, Ranska), Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye Aymeries, Ranska) ja voestalpine Tubular GmbH & Co. KG (Kindberg (Itävalta) (*edustajat:* asianajaja S. Gubel ja solicitor B. O'Connor)

Oikeudenkäynnin kohde

Lopullisen polkumyynnittullin käyttöönottoa muun muassa Venäjältä peräisin olevien tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa koskevan täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 585/2012 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen 21.12.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1269/2012 (EUVL L 357, s. 1) osittaista kumoamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään kokonaisuudessaan.
- 2) Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO), Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO), Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) ja Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston sekä ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s:n, Benteler Steel/Tube GmbH, Dalmine SpA:n, Productos Tubulares, SA:n, Rohrwerk Maxhütte GmbH:n, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA:n, Silcotub SA:n, Tubos Reunidos Industrial, SL:n, V & M Deutschland GmbH:n, V & M Francen, Vallourec Mannesmann Oil & Gas Francen ja voestalpine Tubular GmbH & Co. KG:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Kreikka v. komissio

(Asia T-241/13) ⁽¹⁾

(EMOTR — Tukiosasto — Maataloustukirahasto ja maaseuturahasto — Rahoituksen ulkopuolelle jätetyt menot — Naudanliha — Lampaan- ja vuohenliha — Tupakka — Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artikla — Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklan 2 kohta — Asetuksen (EY) N:o 796/2004 23 artiklan 1 kohta)

(2016/C 048/49)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Helleenien tasavalta (asiamiehet: I. Chalkias, S. Papaïoannou ja A. Vasilopoulou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Marcoulli ja D. Triantafyllou)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/123/EU (EUVL L 67, s. 20) siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan toteuttamat menot.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 26.2.2013 annettu komission täytäntöönpanopäätös 2013/123/EU (EUVL L 67, s. 20) kumotaan siltä osin kuin siinä jätetään rahoituksen ulkopuolelle tietyt Helleenien tasavallan tupakka-alalla satovuotena 2006 toteuttamat menot.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Perfetti Van Melle v. SMHV (DAISY ja MARGARITAS)

(Yhdistetyt asiat T-381/13 ja T-382/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkkien DAISY ja MARGARITAS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi — Ehdottomat hylkäysperusteet — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen — Kuvailevuuden puuttuminen — Erottamiskyky — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta)

(2016/C 048/50)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Perfetti Van Melle SpA (Lainate, Italia) (edustaja: asianajaja P. Testa)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: L. Rampini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 10.4.2013 tekemistä päätöksistä (asiat R 427/2012-1 ja R 430/2012-1), jotka koskevat hakemuksia sanamerkin DAISY ja sanamerkin MARGARITAS rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkeiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 10.2.2013 asioissa R 427/2012 1 ja R 430/2012 1 tekemät kaksi päätöstä kumotaan niiltä osin kuin niissä on hylätty sanamerkin DAISY ja sanamerkin MARGARITAS rekisteröinti yhteisön tavaramerkeiksi seuraaville tavaroille: makeistuotteet, leivonnaiset, makeiset, pehmeät makeiset, kumimakeiset, poltettu sokeri, purukumi, liivatteen (makeistuotteet), lakritsi, tikkukaramellit, toffee, pastillit, sokeri, suklaa, kaakao.
- 2) SMHV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 274, 21.9.2013.

**Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. SMHV –
Intercontinental Great Brands (TRIDENT PURE)**

(Asia T-491/13) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus sanamerkin TRIDENT PURE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmin yhteisön tavaramerkeiksi, kansallisiksi tavaramerkeiksi, kansainvälisiksi tavaramerkeiksi ja Benelux-tavaramerkeiksi rekisteröidyt kuvio- ja sanamerkit PURE WHITE, mentos PURE FRESH PURE BREATH, PURE, PURE FRESH, mentos PURE FRESH ja mentos PURE WHITE — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 048/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Alankomaat) (edustajat: asianajajat P. Perani, G. Ghisletti ja F. Braga)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: L. Rampini)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, New Jersey, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. Haak)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 9.7.2013 tekemästä päätöksestä (asia R 06/2012-4), joka koskee Perfetti Van Melle Benelux BV:n ja Kraft Foods Global Brands LLC:n välistä väittemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Perfetti Van Melle Benelux BV veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 344, 23.11.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Chart v. EUH

(Asia T-138/14) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Unionin Egyptin edustustoon sijoitettu paikallinen toimihenkilö — Sopimuksen päättymisen — Edustusto jättää toimittamatta Egyptin sosiaaliturvaviranomaiselle todistuksen toimihenkilön palvelussuhteen päättymisestä eikä korjaa tilannetta tämän osalta myöhemmin — Vanhentuminen — Jatkuva vahinko — Osittainen tutkimatta jättäminen — Hyvän hallinnon periaate — Kohtuullinen aika — Perusoikeuskirjan 41 artikla — Sellaisen oikeussäännön riittävän ilmeinen rikkominen, jolla annetaan yksityisille oikeuksia — Varma vahinko — Syy-yhteys)

(2016/C 048/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Randa Chart (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (edustajat: asianajajat T. Bontinck ja A. Guillerme)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja M. Silva)

Oikeudenkäynnin kohde

Vahingonkorvauskanne, joka koskee korvauksen saamista vahingosta, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen, koska Euroopan unionin Kairon (Egypti) edustusto ei toimittanut kantajan irtisanoutumisen jälkeen tämän todistusta palvelussuhteen päättymisestä Egyptin sosiaaliturvaviranomaiselle eikä korjannut tilannetta tämän osalta myöhemmin.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) veloitetaan maksamaan Randa Chartille 25 000 euron suuruinen vahingonkorvaus.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Randa Chart vastaa kahdesta kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan kaksi kymmenesosaa EUH:n oikeudenkäyntikuluista.
- 4) EUH vastaa kahdeksasta kymmenesosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se veloitetaan korvaamaan kahdeksan kymmenesosaa Randa Chartin oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 159, 26.5.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – CareAbout v. SMHV – Florido Rodríguez (Kerashot)

(Asia T-356/14) (¹)

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Kerashot rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiempi kansallinen kuvamerkki K KERASOL — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaran puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Rekisteröinnin osittainen hylkääminen valituslautakunnassa)

(2016/C 048/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier ja A. Kramer)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: S. Palmero Cabezas)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa: José Luis Florido Rodríguez (Sevilla, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 24.3.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1569/2013-4), joka koskee José Luis Florido Rodríguezin ja CareAbout GmbH:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*

- 2) *CareAbout GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 253, 4.8.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Ruotsi v. komissio

(Asia T-521/14) (¹)

(Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteet — Laiminlyöntikanne — Tieteellisten kriteerien täsmentäminen hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi — Komission laiminlyönti hyväksyä delegoituja säädöksiä — Toimimisvelvollisuus)

(2016/C 048/54)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk, K. Sparrman ja L. Swedenborg)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: D. Kukovec, avustajanaan asianajaja M. Johansson)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: C. Thorning ja N. Lyshøj), Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja S. Ghiandoni), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: aluksi M. Bulterman ja M. Noort, sitten M. Bulterman ja C. Schillemans), Suomen tasavalta (asiamies: H. Leppo), Euroopan parlamentti (asiamiehet: A. Neergaard ja P. Schonard) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Moore ja A. Norberg)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus, jonka mukaan on todettava, että komissio on lainvastaisesti pidättynyt hyväksymättä delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komissio ei ole noudattanut biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 528/2012 5 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on jättänyt hyväksymättä delegoituja säädöksiä, joilla täsmennetään tieteellisiä kriteerejä hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien määrittämiseksi.

- 2) *Komission vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Ruotsin kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Suomen tasavalta Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EUVL C 431, 1.12.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.12.2015 – Shoe Branding Europe v. SMHV (kaksi samansuuntaista raitaa pitkähihaisen paidan hihassa)

(Asia T-63/15) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus merkin, joka koostuu kahdesta samansuuntaisesta raidasta pitkähihaisen paidan hihassa, rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 048/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Løje)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi P. Geroulakos, sitten D. Gája)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 3.12.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2560/2013-5), joka koskee hakemusta merkin, joka koostuu kahdesta samansuuntaisesta raidasta pitkähihaisen paidan hihassa, rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Shoe Branding Europe BVBA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EUVL C 107, 30.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 15.12.2016 – Shoe Branding Europe v. SMHV (kaksi samansuuntaista raitaa housuissa)

(Asia T-64/15) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus housuissa olevien kahden samansuuntaisen raidan rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 048/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgia) (edustaja: asianajaja J. Løje)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: aluksi P. Geroulakos, sitten D. Gája)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 3.12.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 2563/2013-5), joka koskee hakemusta merkin, joka koostuu housuissa olevista kahdesta samansuuntaisesta raidasta, rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Shoe Branding Europe BVBA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 30.3.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 16.12.2015 – Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien v. SMHV – Ruiz Moncayo (RED RIDING HOOD)

(Asia T-128/15) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin RED RIDING HOOD rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset ja kansainväliset sanamerkit ROTKÄPPCHEN — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaaraa ei ole — Merkit eivät ole samankaltaisia — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2016/C 048/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH (Freyburg, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Berlit)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: J. Lewis ja A. Folliard-Monguiral)

Vastapuoli SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Alberto Ruiz Moncayo (Entrena, Espanja) (edustaja: asianajaja E. Valentín Prades)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 28.1.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1012/2014-4), joka koskee Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH:n ja M. Alberto Ruiz Moncayon välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.

2) Rotkäppchen-Mumm Sektkellereien GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 171, 26.5.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 7.12.2015 – POA v. komissio

(Asia T-584/15 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Suojatun alkuperänimityksen rekisteröintihakemuksen julkaiseminen — Halloumi tai Hellim — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2016/C 048/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Pagkypros organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Kypros) (edustaja: asianajaja N. Korogiannakis)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Lewis ja J. Guillem Carrau)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission 28.7.2015 toteuttaman toimenpiteen, jonka otsikko on ”Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 50 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu hakemuksen julkaiseminen” (EUVL C 246, s. 9), täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus.

Määräysosa

1) Välimiihakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 4.12.2015 – E-Control v. ACER

(Asia T-671/15 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Lausunto, joka koskee kansallisten sääntelyviranomaisten rajat ylittävän sähkön siirtokapasiteetin jakotapojen hyväksymisestä tekemien päätösten yhteensoveltuvuutta — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva pyyntö — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)

(2016/C 048/59)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Energie Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja F. Schuhmacher)

Vastaaja: Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto (ACER)

Oikeudenkäynnin kohde

Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston 23.9.2015 antaman lausunnon nro 09/2015, joka koskee kansallisten sääntelyviranomaisten rajat ylittävän siirtokapasiteetin jakotapojen hyväksymisestä keski- ja Itä-Euroopassa tekemien päätösten yhteensoveltuvuutta verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa ja asetuksen (EY) N:o 1228/2003 kumoamisesta 13.7.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 714/2009 (EUVL 2009, L 211, s. 15) sekä kyseisen asetuksen liitteessä I olevien, kansallisten verkkojen välisten yhteenliitännöiden käytettävissä olevan siirtokapasiteetin hallintaa ja jakamista koskevien suuntaviivojen kanssa, täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva vaatimus.

Määräysosa

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 23.10.2015 – Frank v. komissio

(Asia T-603/15)

(2016/C 048/60)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Regine Frank (Bonn, Saksa) (edustaja: asianajaja W. Trautner)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 5.6.2015 päivätyllä kirjeellä tiedoksi annetun hallintopäätöksen olla antamatta positiivista arviota kantajan hakemukselle nro 680151 – QUASIMODO vaiheessa 1 ja olla hyväksymättä sitä vaiheen 2 arviointiin
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella kantaja riitauttaa komission implisiittisen päätöksen hylätä hallintovalitus Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanoviraston (ERCEA) 5.6.2015 tekemästä päätöksestä olla antamatta positiivista arviota kantajan hakemukselle nro 680151 – QUASIMODO ja olla hyväksymättä sitä vaiheen 2 arviointiin Euroopan unionin tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman (2014–2020) – Horisontti 2020 vuoden 2015 työohjelman mukaisten ehdotuspyyntöjen puitteissa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan avoimuusperiaatetta on loukattu

Kantaja väittää, että ERCEA:n toiminta on monessa suhteessa avoimuusperiaatteen vastaista. Arviointiperusteita ei ole ilmoitettu lopullisesti ”Guidelines for applicants” –ohjeissa eikä 5.6.2015 tehdyssä päätöksessä.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu

Kantaja väittää lisäksi, että komissio loukkasi myös yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, kun se esitti erittelemättömiä arvioita ja vahingoitti kantajan tieteellistä mainetta.

Kanne 13.11.2015 – Psara v. parlamentti

(Asia T-639/15)

(2016/C 048/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Maria Psara (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8602 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.
2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.

4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Kristan v. parlamentti

(Asia T-640/15)

(2016/C 048/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tina Kristan (Ljubljana, Slovenia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8656 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.
2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.

3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Malle v. parlamentti

(Asia T-641/15)

(2016/C 048/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Tanja Malle (Wien, Itävalta) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8324 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Cieśla v. parlamentti

(Asia T-642/15)

(2016/C 048/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wojciech Cieśla (Varsova, Puola) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8463 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Dahllöf v. parlamentti

(Asia T-643/15)

(2016/C 048/65)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Staffan Dahllöf (Kastrup, Tanska) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8678 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Reuter v. parlamentti

(Asia T-644/15)

(2016/C 048/66)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Delphine Reuter (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8627 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku v. parlamentti

(Asia T-645/15)

(2016/C 048/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8682 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Karanikas v. parlamentti

(Asia T-646/15)

(2016/C 048/68)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Harry Karanikas (Chalándri, Kreikka) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8594 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Boros v. parlamentti

(Asia T-647/15)

(2016/C 048/69)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Crina Boros (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8554 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti

(Asia T-648/15)

(2016/C 048/70)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riika, Latvia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8361 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Toth v. parlamentti

(Asia T-649/15)

(2016/C 048/71)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Balazs Toth (Budapest, Unkari) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8490 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Knus-Galán v. parlamentti

(Asia T-650/15)

(2016/C 048/72)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Minna Knus-Galán (Helsinki, Suomi) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8551 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Tchobanov v. parlamentti

(Asia T-651/15)

(2016/C 048/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Atanas Tchobanov (Le Plessis Robinson, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8659 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Mulvad v. parlamentti

(Asia T-653/15)

(2016/C 048/74)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Nils Mulvad (Risskov, Tanska) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8732 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – České centrum pro investigativní žurnalistiku v. parlamentti

(Asia T-654/15)

(2016/C 048/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: České centrum pro investigativní žurnalistiku o.p.s. (Praha, Tšekki) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8681 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – van der Parre v. parlamentti

(Asia T-655/15)

(2016/C 048/76)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Hugo van der Parre (Huizen, Alankomaat) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8334 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Baggi v. parlamentti

(Asia T-656/15)

(2016/C 048/77)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Guia Baggi (Firenze, Italia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8552 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Boros v. parlamentti

(Asia T-657/15)

(2016/C 048/78)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Crina Boros (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8553 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – García Rey v. parlamentti

(Asia T-658/15)

(2016/C 048/79)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Marcos García Rey (Madrid, Espanja) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8661 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Hunter v. parlamentti

(Asia T-659/15)

(2016/C 048/80)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Mark Lee Hunter (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8684 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Clerix v. parlamentti

(Asia T-660/15)

(2016/C 048/81)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Kristof Clerix (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8327 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Araujo v. parlamentti

(Asia T-661/15)

(2016/C 048/82)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Rui Araujo (Lissabon, Portugali) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8663 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Delić v. parlamentti

(Asia T-662/15)

(2016/C 048/83)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Anuška Delić (Ljubljana, Slovenia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 14.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8344 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

- Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
- Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
- Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
- Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti

(Asia T-663/15)

(2016/C 048/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riika, Latvia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8360 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Borg v. parlamentti

(Asia T-664/15)

(2016/C 048/85)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Jacob Borg (St. Julian's, Malta) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8486 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 ⁽²⁾ 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica v. parlamentti

(Asia T-665/15)

(2016/C 048/86)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Baltijas pētnieciskās žurnālistikas centrs Re:Baltica (Riika, Latvia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8305 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

(²) Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 13.11.2015 – Bačelić v. parlamentti

(Asia T-666/15)

(2016/C 048/87)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantaja: Matilda Bačelić (Zagreb, Kroatia) (edustaja: asianajaja N. Pirc Musar)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 16.9.2015 antaman päätöksen A(2015)8672 C, jolla hylättiin kantajan uudistettu hakemus saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka koskivat tietoja Euroopan parlamentin jäsenten matkakuluista, päivärahoista, muista kulukorvauksista ja henkilöstöjärjestelykuluista
- velvoittamaan parlamentin korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 ja 140 artiklan mukaisesti, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 (¹) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 (²) 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyjä henkilötietoja ei ole suojattu unionin lainsäädännössä.

2. Toinen kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja asetuksen 45/2001 8 artiklan b alakohdan rikkomiseen, sillä pyydettyihin tietoihin ei annettu tutustua, vaikka edellytykset tietojen ilmaisemiselle täyttyivät.
3. Kolmas kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 2 ja 4 artiklan sekä 6 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen velvollisuuden, jonka mukaan kunkin yksittäisen asiakirjan osalta on suoritettava tutkimus, rikkomiseen.
4. Neljäs kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 4 artiklan 6 kohdan rikkomiseen, koska pyydettyjen asiakirjojen osittaisen tutustumisen epääminen ei ollut perusteltu.
5. Viides kanneperuste perustuu asetuksen 1049/2001 7 artiklan 1 kohdassa ja 8 artiklan 1 kohdassa edellytetyn perusteluvelvollisuuden rikkomiseen, sillä parlamentti ei vastannut kaikkiin kantajan väitteisiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

⁽²⁾ Yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1).

Kanne 9.10.2015 – Lysoform Dr. Hans Rosemann ym. v. ECHA

(Asia T-669/15)

(2016/C 048/88)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Kantajat: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berliini, Saksa), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Saksa), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt, Saksa) ja Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Alankomaat) (edustajat: asianajajat K. Van Maldegem ja M. Grunchard sekä solicitor P. Sellar)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan, että se on perusteltu
- kumoamaan Euroopan kemikaaliviraston päätöksen BASF-yhtiön sisällyttämisestä asetuksen (EU) N:o 528/2012 ⁽¹⁾ 95 artiklassa tarkoitettuun tehoaineiden ja toimittajien luetteloon ja
- velvoittamaan ECHAN korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat väittävät, että kun ECHA on sallinut sen, että yhtiö on sisällytetty asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklassa tarkoitettuun luetteloon tietyn aineen osalta, se on toiminut lainvastaisesti. ECHAN tätä koskevat lainvastaisuudet perustuvat kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että ECHA on soveltanut virheellisesti sääntöjä, jotka koskevat vaatimusta siitä, että yhtiön on toimitettava asetuksen (EU) N:o 528/2012 95 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu täydellinen asiakirja-aineisto.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että ECHA on kohdellut samassa tilanteessa olleita yhtiöitä eri tavalla.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että asetuksen (EU) N:o 528/2012 vaatimusten vastaisesti ECHA ei ole taannut tasavertaisia toimintaedellytyksiä yhtiöille, jotka ovat osallistuneet tietyn aineen tarkastusohjelmaan, ja tällaiseen ohjelmaan osallistumattomille yhtiöille.

(¹) Biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 528/2012 (EUVL L 167, s. 1).

Kanne 26.11.2015 – Freistaat Bayern v. komissio

(Asia T-683/15)

(2016/C 048/89)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Freistaat Bayern (edustajat: asianajajat U. Soltész ja H. Weiß)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä todetaan, että Saksa on SEUT 108 artiklan 3 kohdan vastaisesti myöntänyt Baijerin asianomaisille maitotalousalan yrityksille Baijerin osavaltiossa suoritettuihin maitotuotetarkastuksiin liittyviä valtiontukia, jotka ovat 1.1.2007 lähtien olleet sisämarkkinoille soveltumattomia
- kumoamaan riidanalaisen päätöksen 2–4 artiklan siltä osin kuin niissä määrätään perimään takaisin Baijerin asianomaisille maitotalousalan yrityksille myönnetty tuki korkoineen
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteessa kantaja vaatii, että komission 18.9.2015 antama päätös C(2015) 6295 final valtioneuvoston päätöksestä SA.35484 (2013/C) (ex SA.35484 (2012/NN)), jonka Saksa on myöntänyt maito- ja rasvalain mukaisia maitotuotetarkastuksia varten, kumotaan osittain.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen (EU) 2015/1589 (¹) 6 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan 1 kohdan rikkomiseen

Ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä väitetään, että osavaltion yleisistä talousarviovaroista myönnettyä tuki ei ole ollut menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen kohteena.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei asiassa ole kyse SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettusta valtiontuesta

Kantaja katsoo, etteivät meijerit saa maitotuotetarkastusten rahoituksen yhteydessä SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska niille ei myönnetä valikoivaa etua.

- 3) Kolmas (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu siihen, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole laiminlyöty

Kantaja katsoo, että toimenpiteitä on pidettävä olemassa olevana tukena. Takaisinperintä olisi sen vuoksi SEUT 108 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä asetuksen (EU) 2015/1589 14 artiklan vastaista.

- 4) Neljäs (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu siihen, että kieltäytyminen pitämästä tukea SEUT 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvana on oikeudellisesti virheellinen

- 5) Viides (toissijainen) kanneperuste, joka perustuu siihen, että tuen määrääminen perittäväksi takaisin loukkaa luottamuksensuojan periaatetta.

⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annettu neuvoston asetus (EU) 2015/1589 (EUVL L 248, s. 9).

Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Asia T-686/15)

(2016/C 048/90)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Sveitsi)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisön tavamerkiksi rekisteröity punavalkoinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Cremcaffé by Julius Meinl” – Yhteisön tavamerkki nro 11 406 915

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 29.9.2015 asiassa R 2517/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 käyttö on näytetty toteen ja että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 406 915 on yhteensopimaton yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 kanssa
- velvoittaa SMHV:n ja mahdolliset kanssavastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.

Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Asia T-687/15)

(2016/C 048/91)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Sveitsi)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity punavalkoinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Cremcaffé by Julius Meinl” – Yhteisön tavaramerkki nro 11 406 816

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 29.9.2015 asiassa R 2757/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- toteaa, että luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 käyttö on näytetty toteen ja että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 406 816 on yhteensopimaton yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 kanssa
- velvoittaa SMHV:n ja mahdolliset kanssavastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.

Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Asia T-689/15)

(2016/C 048/92)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Sveitsi)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity punavalkoinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Cremcaffé by Julius Meinl” – Yhteisön tavaramerkki nro 11 406 899

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 28.9.2015 asiassa R 2491/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 käyttö on näytetty toteen ja että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 406 899 on yhteensopimaton yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 kanssa
- velvoittaa SMHV:n ja mahdolliset kanssavastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.

Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé)**(Asia T-690/15)**

(2016/C 048/93)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Sveitsi)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity punavalkoinen kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "Cremcaffé" – Yhteisön tavaramerkki nro 11 407 021

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 29.9.2015 asiassa R 2586/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn yhteisön tavamerkin nro 2 423 705 käyttö on näytetty toteen ja että yhteisön tavamerkkihakemus nro 11 407 021 on yhteensopimaton yhteisön tavamerkin nro 2 423 705 kanssa
- velvoittaa SMHV:n ja mahdolliset kansavastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.
-

Kanne 29.11.2015 – Marcas Costa Brava v. SMHV – Excellent Brands JMI Ltd (Cremcaffé by Julius Meinl)

(Asia T-691/15)

(2016/C 048/94)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Marcas Costa Brava, SL (Sils, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Excellent Brands JMI Ltd (Baar, Sveitsi)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Cremcaffé by Julius Meinl” – Yhteisön tavaramerkki nro 11 406 782

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 29.9.2015 asiassa R 2756/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että luokkaan 30 kuuluvia tavaroita varten rekisteröidyn yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 käyttö on näytetty toteen ja että yhteisön tavaramerkkihakemus nro 11 406 782 on yhteensopimaton yhteisön tavaramerkin nro 2 423 705 kanssa
- velvoittaa SMHV:n ja mahdolliset kanssavastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan, 15 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta.

Kanne 30.11.2015 – Groupe Go Sport v. SMHV – Design Go (GO SPORT)

(Asia T-703/15)

(2016/C 048/95)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Groupe Go Sport (Sassenage, Ranska) (edustaja: asianajajat G. Arbant ja E. Henry-Mayer)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Design Go Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen malli: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki "GO SPORT" – Rekisteröintihakemus nro 5 144 811

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 22.9.2015 asiassa R 569/2015-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toteaa, että valitus R 569/2015-2 on otettava tutkittavaksi
- palauttaa asian valituslautakuntaan
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 60 artiklaa on rikottu
- asetuksen N:o 2868/95 49 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.11.2015 – Aer Lingus v. komissio

(Asia T-101/13) ⁽¹⁾

(2016/C 048/96)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Yhdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 101, 6.4.2013.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP

(Asia F-45/11) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2009 arviointikierron — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Ylentämättä jättäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 048/97)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja T. Gilliams, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan vuoden 2009 arviointikertomuksen kumoamista koskeva vaatimus siltä osin kuin siinä ei anneta arvosanaa A tai B+ eikä esitetä hänen ylentämistään tehtävään D

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan investointipankin muutoksenhakukomitean 22.9.2010 tekemä päätös kumotaan.
- 2) Vaatimuksista, jotka koskevat vuoden 2009 arviointikertomuksen, 25.3.2010 tehdyn päätöksen jättää kantaja ylentämättä ja kaikkien niihin liittyvien, niistä seuranneiden ja niitä edeltäneiden toimenpiteiden kumoamista, ei ole tarpeen lausua.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Carlo De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 186, 25.6.2011, s. 35.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP

(Asia F-37/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Euroopan investointipankin henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Tutkintamenettely — Tutkintakomitean kertomus — Työpaikkakiusaamisen virheellinen määrittely — Euroopan investointipankin johtajan päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin valituksen johdosta — Kumoaminen — Vahingonkorvauskanne)

(2016/C 048/98)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja T. Gilliams, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus yhtiöltä Euroopan investointipankin pääjohtajan sen kirjeen kumoamiseksi, jolla kantajan työpaikkakiusaamisesta tekemä valitus hylättiin ”Dignity at work”-työryhmän lausunnon perusteella, ja toisaalta mainitun työryhmän lausunnossa omaksuttujen päätelmien kumoamiseksi siltä osin kuin niissä ei todeta kiusaamista koskevia tosiseikkoja.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin pääjohtajan 20.12.2011 tekemä päätös, jolla Carlo De Nicolan työpaikkakiusaamista koskeva valitus hylättiin, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 23.6.2012, s. 24.

Virkamiestuumioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP

(Asia F-82/12) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Uusi arviointikertomus vuodelta 2007 — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Ylentämättä jättäminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 048/99)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja F. Martin, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Muutoksenhakukomitean sen päätöksen kumoamista koskeva vaatimus, jolla hylätään kantajan valitus, joka koskee vuonna 2007 tehdyn työn toisen kokonaisarvioinnin tulosta

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin muutoksenhakukomitean 15.2.2012 tekemä päätös kumotaan.
- 2) Vaatimuksista, jotka koskevat vuodelta 2007 olevan uuden arviointikertomuksen kumoamista, ei ole tarpeen lausua.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Carlo De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 319, 20.10.2012, s. 18.

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP(Asia F-55/13)⁽¹⁾**(Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2011 arviointikertomus — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)**

(2016/C 048/100)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja F. Martin, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus vuotta 2011 koskevan kantajan suoritusten arviointikertomuksen kumoamisesta.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin muutoksenhakukomitean 18.12.2012 tekemä päätös kumotaan.
- 2) Lausunnon antaminen vuoden 2011 arviointikertomuksen ja kaikkien siihen liittyvien, sen jälkeisten ja sitä edeltävien toimien kumoamisvaatimuksesta raukeaa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Carlo De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 3.8.2013, s. 26.

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP

(Asia F-104/13)

(Henkilöstö — Euroopan investointipankin henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Tutkintamenettely — Tutkintakomitean kertomus — Työpaikkakiusaamisen virheellinen määrittely — Euroopan investointipankin johtajan päätös olla ryhtymättä toimenpiteisiin valituksen johdosta — Kumoaminen — Vahingonkorvauskanne)

(2016/C 048/101)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja T. Gilliams, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus Euroopan investointipankin pääjohtajan sen kirjeen kumoamiseksi, jossa ilmoitettiin, ettei kantajan väittämän mukaan 20 vuotta kestäneen työpaikkakiusaamisen johdosta ryhdytä toimenpiteisiin ja jossa kaikki kantajan kiusaamisesta esittämät tosiseikat oikeutettiin ja kantaja veloitettiin työskentelemään ”mentorin” ja ”business partnerin” kanssa, ja ”Dignity at work”-työryhmän 14.3.2013 laatiman lausunnon kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin pääjohtajan 29.4.2013 tekemä päätös, jolla Carlo De Nicolan työpaikkakiusaamista koskeva valitus hylättiin, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP

(Asia F-9/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2012 arviointikertomus — Muutoksenhakukomitean päätöksen lainvastaisuus — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2016/C 048/102)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja F. Martin, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus yhtäältä kumota kantajan työpanosta vuonna 2012 koskevan arviointikertomuksen osat ”arviointi”, ”arviointin lopputulos” ja ”tavoitteet vuodelle 2013” ja siihen sisältyvä päätös olla esittämättä kantajan ylentämistä henkilöstöryhmään D sekä kumota myös 5.12.2012 päivätty henkilöstötiedote nro 722 ja henkilöstön arviointimenettelyä vuonna 2012 koskeva ohje tai todeta, ettei niitä voida soveltaa, ja toisaalta todeta kantajaan kohdistunut työpaikkakiusaaminen. Lisäksi kantaja vaatii, että EIP veloitetaan maksamaan korvausta henkisestä kärsimyksestä ja aineellisista vahingoista.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan investointipankin muutoksenhakukomitean 23.10.2013 tekemä päätös kumotaan.

- 2) Lausunnon antaminen vuotta 2012 koskevan arviointikertomuksen sekä kaikkien siihen liittyvien aikaisempien tai myöhempien toimien kumoamista koskevasta vaatimuksesta raukeaa.
- 3) Kanne hylätään muilta osin.
- 4) Euroopan investointipankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Carlo De Nicolan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 212, 7.7.2014, s. 44.

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2015 – Bowles v. EKP

(Asia F-94/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EKP:n henkilöstö — Henkilöstökomitean jäsenet — Palkkaus — Palkka — Ylimääräinen palkankorotus — Kelpoisuus)

(2016/C 048/103)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Carlos Bowles (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: E. Carlini, S. Camilleri ja M. López Torres, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus EKP:n johtokunnan sen päätöksen kumoamiseksi, jolla kantajalle päätettiin olla myöntämättä ylimääräinen palkankorotus vuotta 2014 koskevan vuosittaisen palkan- ja bonuksentarkistuksen yhteydessä.

Tuomiolauselma

- 1) EKP:n johtokunnan 25.2.2014 tekemä päätös, jolla kantajalle päätettiin olla myöntämättä ylimääräinen palkankorotus vuotta 2014 koskevan vuosittaisen palkan- ja bonuksentarkistuksen yhteydessä, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan keskuspankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Carlos Bowlesin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 12.1.2015, s. 49.

Virkamiestuuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 17.12.2015 – Seigneur v. EKP

(Asia F-95/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EKP:n henkilökunta — Henkilöstökomitean jäsenet — Palkkaus — Palkka — Ylimääräinen palkankorotus — Kelpoisuus)

(2016/C 048/104)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Olivier Seigneur (Frankfurt am Main, Saksa) (edustajat: asianajajat L. Levi ja M. Vandenbussche)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (asiamiehet: E. Carlini, D. Camilleri Podestà ja M. López Torres, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus EKP:n johtokunnan päätöksen olla myöntämättä kantajalle ylimääräinen palkankorotus vuotta 2014 koskevan vuosittaisen palkan- ja bonuksetarkistusmenettelyn yhteydessä kumoamiseksi.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan keskuspankin johtokunnan 25.2.2014 tekemä päätös olla myöntämättä Olivier Seigneur'lle ylimääräinen palkankorotus vuonna 2014 kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan keskuspankki vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Olivier Seigneur'n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 421, 24.11.2014, s. 63.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.12.2015 – Clarke, Dickmanns ja Papathanasiou v. SMHV

(Yhdistetyt asiat F-101/14, F-102/14 ja F-103/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — SMHV:n henkilöstö — Irtisanomislausekkeella varustettu määräaikainen sopimus — Lauseke, jonka perusteella sopimus päättyy, jos toimihenkilöä ei ole kirjattu kilpailun varallaololuetteloon — Irtisanomislausekkeen voimaantulopäivä — Avoimet kilpailut OHIM/AD/01/13 ja OHIM/AST/02/13)

(2016/C 048/105)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns ja Elisavet Papathanasiou (Alicante, Espanja) (edustaja: asianajaja H. Tettenborn)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: A. Lukošiuė, avustajanaan asianajaja B. Wägenbaur)

Oikeudenkäynnin kohde

Yhtäältä vastaajan päätöksen kumoaminen; sen mukaan kantajien palvelussopimuksessa olevaa lauseketta, jossa määrätään kantajien palvelussopimusten päättymisestä siinä tapauksessa, ettei kantajia kirjata EPSOn heidän tehtäväryhmälleen erityisalalla lähioikeudet järjestämän seuraavan avoimen kilpailun yhteydessä laadittuun varallaololuetteloon, sovelletaan avoimiin kilpailuihin OHIM/AD/01/13 ja OHIM/AST/02/13, sekä toisaalta vaatimus siitä, että SMHV korvaa kantajille aiheutuneet henkiset kärsimykset ja aineettomat vahingot

Tuomiolauselma

- 1) Kanteet hylätään.

- 2) Clarke, Dickmanns ja Papathanasiou vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja heidät veloitetaan korvaamaan puolet sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV) vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 12.1.2015, s. 50, 51 ja 52.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 17.12.2015 – T v. komissio

(Asia F-134/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sosiaaliturva — Ammattitauti — Henkilöstösääntöjen 73 artikla — Virkamiehen sairauden tunnistamista ammattitaudiksi koskeva hakemus — Syy-yhteys — Ajasta, joka toimitelmällä on kulunut sairauden määrittämisessä ammattitaudiksi, aiheutuneen henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus — Velvollisuus ratkaisun antamiseen kohtuullisessa ajassa — Henkinen kärsimys)

(2016/C 048/106)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: T (edustaja: asianajajat S. Rodrigues ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall ja C. Ehrbar, sitten C. Ehrbar)

Oikeudenkäynnin kohde

Komission sen päätöksen kumoaminen, jossa katsottiin, että ajasta, joka komissiolla on kulunut kantajan sairauden määrittämisessä ammattitaudiksi ei ole aiheutunut vahinkoa ja päätettiin suorittaa kantajan sairauden määrittämistä ammattitaudiksi koskevasta epävarmasta tilanteesta korvauksena vain 2 000 euroa, sekä väitetyn henkisen kärsimyksen korvaamista koskeva vaatimus.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komissio määrätään maksamaan T:lle 5 000 euron suuruinen summa.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan T:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2015, s. 53.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.12.2015 – DE v. EMA(Asia F-135/14) ⁽¹⁾**(Henkilöstö — EMAn henkilöstö — Tehtävistä vapauttaminen — Kantajalle vastainen toimi — Oikeus tulla kuulluksi — Oikeuden loukkaaminen)**

(2016/C 048/107)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: DE (edustajat: asianajajat S. Rodrigues ja A. Blot)

Vastaaja: Euroopan lääkevirasto (asiamiehet: S. Marino, T. Jabłoński ja N. Rampal Olmedo, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota EMAn päätös vapauttaa kantaja tehtävistään ja vaatimus korvata väitetyksi aiheutunut henkinen kärsimys.

Tuomiolauselma

- 1) Kumotaan 31.1.2014 tehty päätös, jolla Euroopan lääkevirasto vapautti DE:n tehtävistään.
- 2) Euroopan lääkevirasto veloitetaan maksamaan DE:lle 10 000 euron suuruinen summa.
- 3) Euroopan lääkevirasto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan DE:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 16, 19.1.2015, s. 50.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15.12.2015 – Guittet v. komissio(Asia F-141/14) ⁽¹⁾**(Henkilöstö — Entinen virkamies — Sosiaaliturva — Sairauskulujen korvaaminen — Potilasasiakirjojen hallinnointi komissiossa — Hyvän hallinnon periaate ja huolenpitovelvollisuus — Unionin sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu)**

(2016/C 048/108)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Christian Guittet (Cannes, Ranska) (edustajat: asianajajat L. Levi ja A. Tymen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall ja T. S. Bohr, sitten T. S. Bohr, avustajanaan asianajaja C. Mélotte)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen päätöksen kumoamiseksi, jolla hylätään vaatimus saada korvausta komission, joka on vastuussa kantajan, joka oli joutunut vakavaan onnettomuuteen, potilasasiakirjojen hallinnoinnista, sekä vaatimus saada korvausta väitetystä aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Christian Guittet vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 89, 16.3.2015, s. 46.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (yhden tuomarin kokoonpano) 10.12.2015 – Jäger-Waldau v. komissio

(Asia F-17/15) (¹)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Arviointi — Arviointikertomus — Muutosvaatimus — Kieltäytyminen)

(2016/C 048/109)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Arnulf Jäger-Waldau (Laveno, Italia) (edustaja: asianajaja D. Fouquet)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall ja G. Berscheid, sitten G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen nimittävän viranomaisen päätöksen kumoaminen, jolla ei muutettu kantajan vuoden 2013 arviointikertomusta.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Arnulf Jäger-Waldau vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 127, 20.4.2015, s. 40.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.12.2015 – De Loecker v. EUH

(Asia F-34/15) (¹)

(Henkilöstö — EUH:n henkilökunta — Väliaikainen toimihenkilö — Työpaikkakiusaaminen — Henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artikla — Avustamispyyntö — Hylkääminen — Hallinnollisen tutkimuksen aloittamista koskeva vaatimus — Oikeus tulla kuulluksi — Loukkaaminen)

(2016/C 048/110)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Stéphane De Loecker (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat J.-N. Louis ja N. de Montigny)

Vastaaja: Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) (asiamiehet: S. Marquardt ja M. Silva)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota päätös, jolla hylättiin kantajan Euroopan ulkosuhdehallinnon Chief Operating Officeria vastaan tekemä työpaikkakiusaamista koskeva kantelu.

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ulkosuhdehallinnon 14.4.2014 tekemä päätös, jolla hylättiin Stéphane De Loeckerin Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 12 a ja 24 artiklan nojalla esittämä avustamispyyntö, kumotaan.
- 2) Euroopan ulkosuhdehallinto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Stéphane De Loeckerin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 178, 1.6.2015, s. 25.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 15.12.2015 – Bonazzi v. komissio

(Asia F-88/15) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Vuoden 2014 Ylennyskierron — Henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleiset täytäntöönpanosäännöt — Pääosastoilla ja osastoilla ylennettäväksi ehdotetuista virkamiehistä laadittu luettelo — Kantajan nimen jättäminen pois — Mahdollisuus riitauttaa ylennettäväksi ehdotetuista virkamiehistä laadittu luettelo ylennyskomiteassa — Ylennyskomitea ei ole esittänyt kantaansa — Nimittävän viranomaisen yksin suorittama ansioiden vertailu)

(2016/C 048/111)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Matteo Bonazzi (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Berardis-Kayser ja G. Berscheid)

Oikeudenkäynnin kohde

Sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin ylentämättä seuraavaan palkkaluokkaan (AD 12) Euroopan komission vuoden 2014 ylennyskierroksella ja vaatimus saada korvausta väitetystä henkisestä kärsimyksestä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Matteo Bonazzi vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015, s. 61.

Virkamiestuomioistuimen määräys (yhden tuomarin kokoonpano) 18.12.2015 – De Nicola v. EIP(Asia F-128/11) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — EIP:n henkilökunta — Arviointi — Vuoden 2010 arviointikertomus — Riitauttaminen — Sisäiset menettelytavat — Edellytykset — Luopuminen — Kanne — Oikeussuojan tarpeen puuttuminen — Kohtuullisen määräajan noudattamatta jättäminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2016/C 048/112)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustaja: asianajaja L. Isola)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP) (asiamiehet: G. Nuvoli ja T. Gilliams, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota EIP:n sähköpostit ja päätökset, jotka koskevat hallinnollista menettelyä kantajan arvioinnista vuodelta 2010, ja EIP:n puheenjohtajan päätös, jolla hän kieltäytyi aloittamasta yhteistoimintamenettelyä sovittelulautakunnassa, sekä kantajan vuoden 2010 arviointikertomus sikäli kuin hänelle ei anneta siinä arvosanaa "exceptional performance" tai "very good performance" eikä ehdota hänen ylentämistään henkilöstöryhmään D ja lisäksi vaatimus EIP:n velvoittamisesta korvaamaan kantajalle aiheutuneet aineettomat ja aineelliset vahingot

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Carlo De Nicola vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan investointipankin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 3.3.2012, s. 21.

Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.12.2015 – López Cabeza v. komissio(Asia F-76/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Avoin kilpailu — Kilpailuilmoitus EPSO/AD/248/13 — Varallaololuetteloon merkittämättä jättäminen — Liian alhainen pistemäärä arviointikeskuksessa järjestetyissä kokeissa — Kumoamiskanne — Kilpailuilmoituksen vastainen menettely — Kokeen lainvastaisuus)

(2016/C 048/113)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Alfonso López Cabeza (Valladolid, Espanja) (edustajat: asianajajat G. Suárez de Castro ja M. Orman)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Baquero Cruz ja G. Gattinara)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota päätös olla sisällyttämättä kantajaa kilpailun EPSO/AD/248/13 varallaololuetteloon.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään selvästi perusteettomana.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan vastaamaan kaikista Alfonso López Cabezalle aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EUVL C 388, 3.11.2014, s. 30.

Virkamiestuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 16.12.2015 – Bärwinkel v. neuvosto

(Asia F-118/14) (¹)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen uudistus — Virkatyyppeihin luokittelua koskevat siirtymäsäännökset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 30 artiklan 3 kohta — Asianomaiselle vastaisen toimen käsite — Päätös, jolla tiettyjen virkamiesten katsotaan hoitavan erityistehtäviä — Kantajan nimen sisällyttämättä jättäminen ensimmäiseen luetteloon niistä 34 virkamiehestä, joiden katsotaan hoitavan erityistehtäviä — Oikeudenkäyntiä edeltäneeseen vaiheeseen liittyvät vaatimukset — Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valitusta ei ole tehty — Työjärjestyksen 81 artikla)

(2016/C 048/114)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Wolfgang Bärwinkel (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi M. Bauer ja E. Rebasti, sittemmin M. Bauer ja M. Veiga)

Oikeudenkäynnin kohde

Neuvoston sellaisten päätösten kumoaminen, jotka koskevat niiden palkkaluokkiin AD 9 – AD 14 kuuluvien virkamiesten määräämistä, jotka toimivat tehtävissä, joiden katsotaan sisältävän erityistehtäviä, virkatyyppiin ”yksikönpäällikkö tai vastaava” tai ”neuvonantaja tai vastaava” ennen 31.12.2015 ja joissa kantajaa ei sijoiteta niiden virkamiesten joukkoon, joita kyseinen määräys koskee.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 26, 26.1.2015, s. 48.

Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 7.12.2015 – Probst v. komissio(Asia F-136/14) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palkkaus — Ulkomaankorvaus — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 4 artikla — Entinen parlamentin jäsenen avustaja — Komission päätös myöntää ulkomaankorvaus entisille parlamentin jäsenten avustajille henkilöstölle annetun tiedotteen julkaisemispäivästä alkaen — Kumoamistuomiot — Uudet ja olennaiset tosiseikat — Ajallisesti rajoitettu vaikutus — Oikeusvoima — Hallinnolliset päätökset, joista on tullut lopullisia — Yhdenvertainen kohtelu)

(2016/C 048/115)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Norbert Probst (Genval, Belgia) (edustaja: asianajaja D. de Abreu Caldas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi J. Currall ja T. S. Bohr, sitten T. S. Bohr)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan vaatimus komission päätöksen, jolla kantajalle myönnetään taannehtivasti ulkomaankorvaus, kumoamiseksi siltä osin kuin taannehtivuus ulottuu vain 1.9.2013 saakka, sillä kantajan mielestä komission olisi pitänyt myöntää kyseinen korvaus hänelle siitä lähtien, kun hänet otettiin komission palvelukseen 1.7.1999.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään selvästi perusteettomana.
- 2) Norbert Probst vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 34, 2.2.2015, s. 54.

Virkamiestuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 17.12.2015 – Di Marzio v. neuvosto(Asia F-24/15) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Sopimussuhteinen toimihenkilö — Tehtäväryhmä I — Työsopimuksen luokittelu uudelleen palkkaluokan AST 3, AST 4 tai AST 5 toistaiseksi voimassa olevaksi väliaikaisen toimihenkilön työsopimukseksi tai tehtäväryhmän III sopimussuhteisen toimihenkilön toistaiseksi voimassa olevaksi työsopimukseksi — Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2, 3 a, 3 b, 80 ja 88 artikla — Perusteluvelvollisuus — Ilmeinen arviointivirhe — Hyvän hallinnon periaate — Huolenpitovelvollisuus — Selvästi täysin perusteeton kanne — Virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 81 artikla)

(2016/C 048/116)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Antony Di Marzio (Limelette, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja M. Veiga)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatusen sen päätöksen kumoamiseksi, jolla hylättiin kantajan vaatimus hänen tehtäväryhmän I sopimussuhteisen toimihenkilön työsopimuksensa luokittelukseksi uudelleen väliaikaisen toimihenkilön työsopimukseksi tai vaihtoehtoisesti tehtäväryhmän III sopimussuhteisen toimihenkilön työsopimukseksi, ja vaatimus saada korvausta väitetystä henkisestä kärsimyksestä ja aineellisesta vahingosta.

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään selvästi täysin perusteettomana.
- 2) Antony Di Marzio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015, s. 43.

Virkamiestuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 9.12.2015 – Van der Veen v. Europol

(Asia F-45/15) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Europolin työntekijät — Väliaikainen toimihenkilö — Päätös 2009/371/YOS — Europolin kieltäytyminen tekemästä toistaiseksi voimassa olevaa työsopimusta — Työjärjestyksen 81 artikla — Kanne, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat)

(2016/C 048/117)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Mark Van der Veen (Haag, Alankomaat) (edustaja: asianajaja J.-J. Ghosez)

Vastaaja: Euroopan poliisivirasto (Europol) (asiamiehet: D. Neumann, J. Arnould ja C. Falmagne)

Oikeudenkäynnin kohde

Vastaajan sellaisen implisiittisen päätöksen kumoaminen, jossa jätettiin ryhtymättä toimenpiteisiin kantajan sen vaatimuksen johdosta, jonka mukaan hänen kanssaan on tehtävä toistaiseksi voimassa oleva työsopimus.

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 2) Mark Van der Veen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan poliisiviraston oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 190, 8.6.2015, s. 34.

Kanne 23.11.2015 – ZZ v. EASA**(Asia F-144/15)**

(2016/C 048/118)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* ZZ (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)*Vastaaja:* Euroopan lentoturvallisuusvirasto (EASA)**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Euroopan lentoturvallisuusviraston päätöksen olla pidentämättä henkilökohtaisista syistä myönnettävää kantajan palkatonta virkavapaata lisävuodella kumoaminen

Vaatimukset

- palvelussopimuksen tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen 15.1.2015 tekemä päätös olla pidentämättä henkilökohtaisista syistä myönnettävää kantajan palkatonta virkavapaata lisävuodella on kumottava
- EASA on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Virkamiestuoimioistuimen määräys 17.12.2015 – Diamantopoulos v. EUH**(Asia F-30/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/119)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuoimioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 146, 4.5.2015, s. 50.

Virkamiestuoimioistuimen määräys 17.11.2015 – FW v. komissio**(Asia F-58/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/120)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuoimioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 29.6.2015, s. 47.

Virkamiestuoimioistuimen määräys 17.11.2015 – Morin v. komissio**(Asia F-129/15) ⁽¹⁾**

(2016/C 048/121)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu virkamiestuoimioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015, s. 44.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI